Súd:	Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka:	9C/80/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4418207508
Dátum vydania rozhodnutia:	01. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Viera Betáková
ECLI:	ECLI:SK:OSNZ:2025:4418207508.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou, v spore žalobcov: 1) A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., E. XX, 2) mal. F. D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., E. XX, 3) mal. G. H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., E. XX, žalobcovia 1) až 3) právne zastúpení Mgr. Elena Szabóová, advokátka so sídlom Komárňanská 100, 947 01 Hurbanovo, IČO: 44 285 884, 4) I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., A. XX/X, 5) H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., A. XX/X, 6) H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., A. XX/X, žalobcovia 4) až 6) právne zastúpení Advokátska kancelária BÁNOS & KOŠÚTOVÁ s.r.o. so sídlom Hlavná 979/23, 924 01 Galanta, IČO: 47 551 372, v mene ktorej koná JUDr. Róbert Bános, konateľ a advokát, proti žalovanému: K. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., C. XX, právne zastúpený JUDr. Lívia Kňažíková, advokátka so sídlom Nám. M. R. Štefánika 6, 945 01 Komárno, IČO: 31 167 586, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 1) sumu 17.000,- EUR, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu žalobkyne 1) v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 2) sumu 12.000,- EUR, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Súd žalobu žalobkyne 2) v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 3) sumu 12.000,- EUR, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Súd žalobu žalobcu 3) v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

VII. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 4) sumu 3.000,- EUR, v zostávajúcej časti titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

VIII. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 5) sumu 3.000,- EUR v zostávajúcej časti titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IX. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 6) sumu 3.000,- EUR, v zostávajúcej časti titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

X. Žalobcom 1) až 6) súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdených súm voči žalovanému, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia 1) až 3) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.12.2018 domáhali od žalovaného zaplatenia sumy každý po 33.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, žalobkyňa 1) ako partnerka po neb. H. J., zomr. dňa 19.12.2015 pri dopravnej nehode, a žalobcovia 2) a 3) ako deti žalobkyni 1) a neb. H. J., podľa ustanovenia § 11 - § 16, § 415, § 420 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ"), s poukazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/105/2016-1407 zo dňa 13.06.2022 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/65/2022-1500 zo dňa 18.01.2023, kedy obžalovaný vzal späť odvolanie a na základe ktorého právoplatného rozsudku č. k. 3T/105/2016-1407 zo dňa 13.06.2022 bol žalovaný – obžalovaný uznaný vinným zo spáchania trestného činu – zločinu usmrtenia podľa § 149 odsek 4 Trestného zákona (ďalej len „TZ"), keď dňa 19.12.2015 v čase o 03.25 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov a pod ich vplyvom pri koncentrácii alkoholu v krvi minimálne 1,91 g/kg až maximálne 2,16 g / kg spôsobil v meste Nové Zámky dopravnú nehodu, následkom ktorej zomrel pán H. J., lebo utrpel také vážne a ťažké zranenia, ktorým následne po nehode pri prevoze do nemocnice podľahol, jednak požitím alkoholických nápojov zo strany žalovaného a jednak porušením ustanovení zákona o cestnej premávke č. 8/2009 Z. z. § 4 odsek 1 písmeno s), odsek 2 písmeno c), pretože sa ako vodič motorového vozidla plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a viedol vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol ešte môže nachádzať v jeho organizme, ale aj porušením ustanovenia § 16 odsek 1, 4 zákona o cestnej premávke, podľa ktorého je vodič povinný rýchlosť jazdy prispôsobiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad a smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km/h, čo znamená, že žalovaný ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorej si privodil vplyvom návykovej látky, inému z nedbanlivosti smrť a ťažkú ujmu na zdraví a týmto spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 4 Trestného zákona (ďalej len „TZ"), prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, 2 písmeno a) TZ s poukazom na § 138 písmeno h) TZ za čo bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky a tiež mu súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie a okrem iného odkázal žalobcov 1), 2) a 3) s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

1.1 Žalobcovia 1) až 3) žalobu a svoj nárok odôvodnili tým, že boli najbližšími, ktorí s nebohým zdieľali spoločnú domácnosť, aj keď žalobkyňa 1) nebola manželkou nebohého, ale žili a viedli spoločnú domácnosť, a teda žili v druhovskom pomere a z ich vzťahu sa narodili dve deti, mal. žalobkyňa 2) a žalobca 3). Poukázali na to, že v osobe nebohého H. J. u žalobkyni 1) išlo o stratu jej partnera, otca mal. detí žalobcov 2) a 3). V čase smrti pána H. J. žalobkyňa 1) bola na materskej dovolenke, nemala dostatok finančných prostriedkov a aj na pohreb si musela požičať peniaze a z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov a z dôvodu, že nemala v meste C. D. žiadnu blízku rodinu, ktorá by jej pomohla, bola nútená odísť do zahraničia spolu s deťmi k rodine, ktorá ju a deti uchýlila a kde sa usadili. Žalobkyňa 1) zostala zo dňa na deň sama s dvoma maloletými deťmi, žalobcami 2) a 3) a napriek útlemu veku maloletej, žalovanej 2), ktorá mala 15 mesiacov, bola nútená hľadať si na trhu práce prácu a zamestnať sa, ale to sa jej nepodarilo. Preto sa rozhodla žalobkyňa s dvoma maloletými deťmi opustiť trvalý pobyt a vycestovať do zahraničia, kde si našla zodpovednú prácu a pomoc vzdialenejšej rodiny a zároveň nebola traumatizovaná dennou konfrontáciou s miestom dopravnej nehody. Poukázala na to, že obe maloleté deti v tom čase, ale aj v súčasnosti pociťujú absenciu otca, na ktorého boli veľmi citovo naviazaní. Jeho smrťou prišli nielen o biologického rodiča, ale aj o jeho lásku, pozornosť, pomoc, smiech. Žalobkyňa 1) smrťou partnera prišla o milovanú osobu, o budúcnosť, ktorú si spolu plánovali, o zázemie a o domov. Túto ujmu pociťuje ako bolestivú aj preto, lebo sama je už sirotou, a teda potrebnú oporu nemôže nájsť ani u rodičov. Smrťou partnera a otca utrpeli žalobcovia 1), 2) a 3) nezvratnú a trvalú ujmu, ktorá zásadnou mierou poznamenala život celej rodiny. Táto ujma nie je nijakým spôsobom odstrániteľná, je trvalá a tragicky poznačila osudy celej rodiny. Preto priznanie náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú si žalobcovia 1), 2) a 3) uplatnili touto žalobou považovali za primerané intenzite ujmy, miere jej zavinenia a jej neodstrániteľnosti.

2. Žalobkyňa 4) podala žalobu na tunajší súd dňa 20.12.2018 proti žalovanému, kde si uplatnila titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 12.000,- eur od žalovaného ako dcéra nebohého H. J.. Táto žaloba napadla na tunajší súd pod sp. zn. 13C/82/2018.

2.1 V žalobe uviedla, že po rozvode manželstva jej rodičov, sa jej otec H. J. naďalej zaujímal o ňu ako aj žalobkyňu 5) sestru a žalobcu 6) brata. Pravidelne sa stretávali, chodili spolu na obedy alebo ich častokrát prišiel otec pozrieť domov. Zaujímal sa o to, ako sa darí deťom v škole, lebo v tom čase žalobkyňa 4) bola študentkou strednej školy. Jej nebohý otec ju podporoval pri jej voľnočasových aktivitách a zdieľali spoločné záujmy v umení a konkrétnejšie v maľovaní. Smrť svojho otca pociťuje žalobkyňa 4) tak, ako to uviedla v žalobe ako obrovský a nečakaný šok, ktorému najprv nechcela veriť. Uviedla, že často chodievala na cintorín k jeho hrobu, pretože veľmi ľutovala jeho stratu a pravidelne tam trávila hodiny v slzách, pretože ho viac už neuvidí. Do dňa smrti svojho otca žalobkyňa 4) so sebou denne nosí smútok z faktu, že už otec nie je nažive. Svojho otca do dnes stále nosí v srdci, lebo jej bol vzorom, keďže bol dobrým a nápomocným človekom a vedela, že kedykoľvek ho potrebuje, tak vždy tu pre ňu bol. V čase smrti svojho otca žalobkyňa 4) mala 17 rokov. S otcom si boli veľmi blízki a veľmi jej v živote chýba. Pravidelne chodieva navštevovať jeho hrob na cintorín a často na neho myslí, lebo jej chýba človek, s ktorým by sa porozprávala. Čo sa týka dopravnej nehody, ktorú spôsobil žalovaný a pri ktorej zomrel otec žalobkyne 4), vedela žalobkyňa len z televízie a z Facebooku. Zdôraznila, že od dopravnej nehody sa žalovaný ani raz neobrátil na žalobkyňu s ospravedlnením za to, čo sa stalo a ani raz neprejavil ľútosť nad vzniknutou situáciou. Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy, poukázala na to, že smrťou jej otca, jej ako dieťaťu, nevznikla žiadna hmotná škoda, ale škody, ktoré v jej živote sú, nemajú hmotnú povahu, ale sú ujmou na jej ľudských a osobnostných právach. Aj keď sa takáto škoda nahradiť nedá, lebo smrť otca nie je možné ani oceniť ani napraviť, bola presvedčená, že má voči žalovanému nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá jej smrťou otca pri dopravnej nehode vznikla.

3. Žalobcovia 5) a 6) podali žalobu na tunajší súd dňa 20.12.2018, žalovaný 6) ako maloletý v čase podania žaloby zastúpený zákonnou zástupkyňou matkou a v čase vyhlásenia rozsudku bol už plnoletý, kde si žalobcovia uplatnili titulom náhrady nemajetkovej ujmy každý po 12.000,- eur ako deti zomrelého H. J. pochádzajúce všetky z manželstva rodičov neb. H. J., nar. XX.XX.XXXX a L. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorých manželstvo bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4C/120/2011-25 dňa 16.06.2011, s tým, že v tom čase všetky maloleté deti (žalobcovia 4), 5) a 6)) boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky a otec detí bol zaviazaný k plateniu výživného na mal. I. sumou 34,- eur, na mal. H. sumou 33,- eur a na mal. H. sumou 33,- eur. Žaloba žalobcov 5) a 6) napadla na tunajší súd pod sp. zn. 10C/83/2018.
3.1 V žalobe uviedli prostredníctvom svojej zákonnej zástupkyni matky, že ich nebohý otec sa o nich ako o svoje vlastné deti riadne staral aj napriek skutočnosti, že s matkou boli rozvedení. Oboch žalobcov každé ráno vozil z domu do školy. Žalobcovia ako maloleté deti nemali upravené rozsudkom súdu stretávanie sa s otcom, lebo sa stretávali každý týždeň v meste, raz alebo dvakrát v týždni, chodili spolu na kultúrne akcie, občas na obec, často si telefonovali. Ich otec nikdy nezabudol na ich narodeniny alebo meniny. Nebohý H. J. mal dobrý vzťah hlavne so synom, žalobcom 6), ktorého brával so sebou na ryby a nie raz na celý víkend do svojej novej rodiny. Keď sa žalobcovia dozvedeli o smrti svojho otca, veľmi im to ublížilo, plakali, boli smutní. Žalobca 6) sa uzavrel do seba, najmenej rok nechcel o tom hovoriť, nechcel ísť ani na cintorín, akoby odmietol prijať, že jeho otec už nie je a nevráti sa. Žalobkyňa 5) navonok prejavovala svoj smútok, lebo bola plačlivá a dodnes odmieta ísť na cintorín k hrobu otca z dôvodu, že to nezvládne. Dodnes žalobcovia 5) a 6) otca spomínajú, hovoria, že je tu bez neho prázdno, lebo nepríde, nezastaví sa, nezavolá, chýba im jeho smiech a optimizmus, toto aj pomenujú, že už sa nikto nikdy nebude smiať ako on. Naďalej aj po rozvode manželstva otec žalobcov sa o nich staral, často sa s nimi stýkal, vždy si našiel na nich čas, aj keď jeho práca bola časovo náročná. Nikdy neodmietol deťom pomôcť. V čase smrti otca žalobkyňa 5) mala 14 rokov a žalobca 6) mal 9 rokov. Pre obe deti bol najťažší prvý rok, lebo odmietali prijať, že ich otec zomrel. Dlhý čas po jeho smrti sa stávalo, že niektoré z detí zobralo do rúk telefón, že ide zavolať otcovi, a došlo mu, že už nemá komu. Boli to veľmi ťažké chvíle, pretože všetky tri deti, žalobcovia 4), 5) a 6) boli na otca veľmi citovo naviazané. Chýba im ako otec, ako rodič, ako autorita, ako vzor a vyrastajú bez jeho lásky, pozornosti, pomoci, opory, pohladenia, bez jeho optimizmu, bez všetkého, čo ako otec do vzťahu s deťmi vnášal. O dopravnej nehode sa dozvedeli z televízie a z Facebooku. Nikdy sa im žalovaný osobne neprišiel ospravedlniť ani žiadnym spôsobom neprejavil svoju ľútosť voči tomu, čo spôsobil. S poukazom na vyššie uvedené žalobcovia mali za to, že aj keď sa takáto škoda nahradiť nedá, pretože smrť otca nie je možné ani oceniť ani napraviť, boli presvedčení, že majú voči žalovanému nárok na náhradu aj takejto ujmy, ktorá im smrťou otca pri dopravnej nehode vznikla.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril elektronickým podaním prostredníctvom právnej zástupkyne zo dňa 07.03.2023 doručený súdu 14.03.2023, v ktorom uviedol, že sa doznáva ku skutku kvalifikovaného

v rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/105/2016-1407 zo dňa 13.06.2022, keď bol uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 4 TZ a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, 2 písmeno a) TZ s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h) TZ. Proti výroku rozsudku, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, podal odvolanie, ktoré písomným podaním zo dňa 16.01.2023 vzal späť. Uviedol, že v čase dopravnej nehody mal 19 rokov a navštevoval posledný ročník strednej školy. Za niekoľko sekúnd si uvedomil, že v dôsledku jeho nezodpovedného konania nastal zlom v živote poškodených. Ku skutku sa priznal, svoj skutok úprimne ľutoval, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní. Počas vysokoškolského štúdia brigádnicky pracoval a zo svojho príjmu uhradil škodu uplatnenú poškodenou – spolujazdkyňou v motorovom vozidle Dacia LOGAN. Okrem toho uviedol, že je uzrozumený so skutočnosťou, že zodpovednosť za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti je objektívnou zodpovednosťou bez ohľadu na zavinenie. Uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy považoval na všetky okolnosti prípadu za neprimerane vysoké a navrhol, aby súd výšku nemajetkovej ujmy ustálil na základe výsledkov vykonaného dokazovania.

5. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci samej rozsudkom dňa 31.07.2024 pod sp. zn. 9C/80/2018-225 tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 2.447,56 EUR titulom nároku žalobcov 1), 2) a 3) na náhradu trov trestného konania zastavil, zaviazal k povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 1) sumu vo výške 1.491,58 EUR titulom náhrady škody s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 913,24 eur od 24.12.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 578,34 eur od 31.05.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ďalej rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 1) sumu 20.000,- EUR, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu voči žalobkyni 1) zamietol, rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 2) sumu 15.000,- EUR, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu voči žalobkyni 2) zamietol, rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3) sumu 15.000,- EUR, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu voči žalobcovi 3) zamietol, rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 4) sumu 9.000,- EUR, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu voči žalobkyni 4) zamietol, rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 5) sumu 9.000,- EUR, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu voči žalobkyni 5) zamietol, rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 6) sumu 9.000,- EUR, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu voči žalobcovi 6) zamietol a posledným výrokom rozhodol tak, že žalobcom 1) až 6) priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdených súm voči žalovanému, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť vo výrokoch I., II., IX., XI., XIII., a to dňa 16.09.2024 a voči zvyšným výrokom podali žalobcovia 1) až 3) odvolanie voči výrokom IV., VI. a VIII., domáhajúc sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe žalobcov 1) až 3) v celom rozsahu vyhovie a prizná im nemajetkovú ujmu v plnej výške v sume 33.000,- EUR, teda nad rámec už priznaných nárokov prizná žalobkyni 1) sumu 13.000,- EUR, žalobkyni 2) a žalobcovi 3) každému sumu 18.000,- EUR alebo aby napadnuté výroky zmenil tak, že prizná žalobcom 1) až 3) náhradu nemajetkovej ujmy po 33.000,- EUR alebo alternatívne aby vec vrátil súdu prvej inštancie s vyslovením záväzného právneho názoru na nové prejednanie a rozhodnutie.
Žalobcovia 4) až 6) podali v zákonnej lehote odvolanie proti výrokom X., XII. a XIV. a domáhali sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v rozsahu napadnutých výrokov vec zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie a prejednanie vo veci samej a priznal im náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % alebo alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v jeho zamietajúcej časti zmenil a rozhodol v súlade s podanou žalobou.
Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie voči výrokom III., V. a VII. domáhajúc sa zmeny napadnutého rozsudku tak, že žalobcom 1) až 3) prizná nemajetkovú ujmu podobnú výšku ako žalobcom 4) až 6).

6. Odvolací súd uznesením zo dňa 30.01.2025 sp. zn. 26Co/70/2024-300 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III., IV., V., VI., VII., VIII., X., XII., XIV. spolu so závislým výrokom XV. a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie a nové rozhodnutie.
Poukázal na to, že vyjadruje svoj súhlas so súdom prvej inštancie v tom, že v danom prípade došlo k neoprávnenému zásahu do súkromia žalobcov chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ktorého súčasťou je aj rodinný život, kedy z objektívneho pohľadu predstavuje

strata jedného z členov tohto spoločenstva v pravej miere neodčiniteľnú ujmu, ktorá dopadá na ostatných členov. Potom náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ustanovenia § 13 odsek 2 OZ je primeraným prostriedkom obrany proti neoprávnenému zásahu. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie neodôvodnil riadne jednotlivé výšky nemajetkovej ujmy priznaných žalobcom, uviedol jednotlivé kritériá, ktoré by mali byť relevantné pre posúdenie výšky nemajetkovej ujmy, avšak nešpecifikoval, aký vplyv mali tieto kritériá na výslednú sumu nemajetkovej ujmy. Súd prvej inštancie neuviedol svoje úvahy, na základe ktorých dospel k záveru o konkrétnych výškach nemajetkovej ujmy vo vzťahu ku každému zo žalobcov. Poukázal tiež na to, že súd prvej inštancie sa mal zaoberať aj majetkovou sférou žalovaného, keďže vystupuje ako fyzická osoba, na rozdiel od prípadu, kedy by žalobcovia žalovali poisťovňu ako subjekt s vyšším kapitálom. Preto bolo potrebné posúdiť, či je žalovaný schopný zaplatiť výšku nemajetkovej ujmy priznanú súdom prvej inštancie žalobcom a tým naplniť účel satisfakcie tohto inštitútu. V danom prípade uviedol, že je nevyhnutné posúdiť výšku nemajetkovej ujmy u každého zo žalobcov osobitne, resp. aké mali jednotlivé kritériá vplyv na tú konkrétnu sumu u každého zo žalobcov. Ďalej odvolací súd poukázal na to, že súd prvej inštancie síce poukázal na doterajšiu súdnu prax, avšak neuviedol ani jedno rozhodnutie, z ktorého vychádzalo jeho porovnávanie a právne úvahy. Žalovaný zase poukázal na to, že súd prvej inštancie nevychádzal z rozhodovacej súdnej praxe pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy. Pokiaľ jedným z relevantných kritérií pre určenie výšky nemajetkovej ujmy je komparácia, resp. zohľadnenie rozhodnutí súdov v skutkovo podobných veciach, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie pristúpiť k takejto komparácii čo najkomplexnejšie a najobjektívnejšie. Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 288/2017 zo dňa 05.12.2017.
V závere svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie po vrátení veci bude povinný opätovne vo veci konať, opätovne posúdiť výšku nemajetkovej ujmy osobitne u každého zo žalobcov, pričom bude povinný uviesť, aký vplyv majú jednotlivé kritériá, ktoré aplikuje pri určení výšky nemajetkovej ujmy, resp. uvedie svoje úvahy, ako sa dopracoval k výslednej sume. Zároveň vo svojich úvahách súd prvej inštancie zohľadní aj citovú väzbu k nebohému u každého zo žalobcov osobitne vo vzťahu k ich veku a takisto zohľadní majetkovú sféru u žalovaného a riadne zdôvodní svoje závery. Súd prvej inštancie bude pritom vychádzať zo skutkovo podobných prípadov, teda uvedie ďalšie skutkovo podobné rozhodnutia, ktoré budú slúžiť na podporu jeho záverov o výslednej výške nemajetkovej ujmy, pričom relevantnou je kvantita týchto rozhodnutí, resp. nestačí uviesť len pár takýchto rozhodnutí.

7. Dňa 01.12.2025 súd pojednával v neprítomnosti strán sporu a právnych zástupcov žalobcov a právnej zástupkyni žalovaného podľa ustanovenia § 180 C.S.P. s tým, že právna zástupkyňa žalobcov 1) až 3) ospravedlnila neúčasť elektronickým podaním, kde uviedla, že sa ospravedlňuje z dôvodu úrazu, nežiada odročenie pojednávania a súhlasí s konaním a rozhodnutím veci v jej neprítomnosti ako aj v neprítomnosti žalobcov 1) až 3) a uviedla, že svoje písomné vyjadrenie zo dňa 23.11.2025 žiadala, aby súd považoval za jej záverečnú reč za žalobcov.
Právna zástupkyňa žalobcov 4) až 6) ospravedlnila svoju neúčasť elektronickým podaním, v ktorom uviedla, že sa ospravedlňuje z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasila s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol bez jej prítomnosti a bez prítomnosti žalobcov 4) až 6).
Právna zástupkyňa žalovaného ospravedlnila svoju neúčasť a neúčasť žalovaného elektronickým podaním z dôvodu kolízie účasti na vyšetrovacích úkonoch v trestnej veci MV SR, PPZ-ÚBOK Nitra, ČVS: H./ÚBOK-PK-ZA-2024 so začiatkom o 09.00 hod.

8. Súd vykonal dokazovanie prednesmi právnych zástupcov strán sporu, výpoveďami strán sporu a oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi, a to: žalobou, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/105/2016-1407 zo dňa 18.01.2023 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/65/2022-1500 zo dňa 18.01.2023, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/105/2016-1678 zo dňa 25.09.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť 11.10.2025, uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1Nt/2/2025-52 zo dňa 03.04.2025, na základe ktorého súd povolil obnovu konania v prospech odsúdeného K. E., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom C. XX, C. D. v trestnej veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/105/2016 a zároveň zrušil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/105/2016-1407 zo dňa 13.06.2022, právoplatný dňa 17.01.2023 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/65/2022-1500 z 18.01.2023 a v spojení s rozhodnutím Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 37Nt/17/2024 z 06.09.2024 právoplatného 06.09.2024, a to v časti výroku o treste ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad, uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9C/51/2025-163 zo dňa 20.08.2025, podľa ktorého súd schválil súdny zmier, podľa ktorého sa žalovaný

zaviazal uhradiť poisťovni UNIQA a.s. sumu vo výške 48.570,40 EUR, úrok z omeškania vo výške 2.738,57 EUR, trovy konania vo výške 145,70 EUR, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach pod stratou výhody splátok, vždy k 15. dňu v mesiaci, do úplného zaplatenia, počnúc mesiacom, v ktorom toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť. Výška prvých 13. splátok je vo výške 300,- EUR a výška 14. a nasledujúcich splátok je vo výške 450,- EUR. Okrem toho sa zaviazal žalovaný k povinnosti zaplatiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 1.919,59 EUR, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 159,- EUR pod stratou výhody splátok, vždy k 15. dňu v mesiaci do úplného zaplatenia, počnúc mesiacom, v ktorom toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť, mailovou komunikáciou medzi žalovaným a poisťovňou UNIQA, a.s. ohľadom vyrozumenia, že poisťovňa nie je účastníkom konania a rozsudok je záväzný len pre strany predmetného súdneho konania. Poisťovňa nie je žalovaným a do konania ako intervenient nevstupoval, Pracovnou zmluvou žalovaného zo dňa 08.08.2025 a 09.09.2024, ročným zúčtovaním preddavkov na daň za rok 2024 žalovaného, predložením Stanoviska Národnej banky SR zo dňa 10.11.2025 právnou zástupkyňou žalobcov 4) až 6) ohľadom vyjadrenia sa, že pokiaľ poisťovňa nie je stranou sporu v súdnom konaní, či je preňho právne záväzný rozsudok a Národná banka sa vyjadrila, že pokiaľ poisťovňa nebola účastníkom predmetného súdneho konania, vydaný rozsudok je právne záväzný výlučne pre žalovaného, nie však vo vzťahu k poisťovni. Zároveň však Národná banka SR zistila zo strany poisťovne porušenie ustanovenia § 11 odsek 6 zákona č. 381/2001 Z. z. o PZP, ale toto zistenie nemá vplyv na vznik a ani na rozsah povinnosti poisťovne uhradiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, Oznámením právnej zástupkyne žalovaného o majetkových pomeroch žalovaného zaslaním pohybov na bežnom účte žalovaného z Internetbankingu, Vyjadrením žalovaného k žalobe, Oznámením PZ žalovaného, že žalovaný vyzval poisťovňu Uniqa a. s. v súlade s § 86 C.S.P. o vstup do konania ako intervenienta, Vyjadrením právnej zástupkyne žalobcov 4) až 6) k vyjadreniu žalovaného, Vyjadrením žalobcov 1) až 3) zo dňa 19.04.2023 k vyjadreniu žalovaného, Vyjadrením Uniqa pojišťovne a.s., pobočky zo dňa 11.01.2024 k výzve na vstup do konania, písomnými vyjadreniami právnych zástupcov strán sporu formou záverečných rečí, lekárskymi správami o zdravotnom stave žalobcu 3) a žalobkyne 1), a zistil tento skutkový a právny stav:

9. Právna zástupkyňa žalobcov 1) až 3) uviedla, že trvá v celom rozsahu na podanej žalobe, ako aj na písomných podaniach a vyjadreniach a doplnení zo dňa 19.12.2018 s tým, že žalobcovia 1) až 3) sa domáhajú náhrady škody ako aj nemajetkovej ujmy, ktorá im vznikla v súvislosti so žalovaným zavinenou smrťou ich otca a partnera, teda pána H. J.. Čo sa týka nároku na náhradu škody, žalobkyňa 1) si uplatnila vo forme nákladov súvisiacich s pohrebom a jednak vo výške zaplateného znaleckého posudku v prípravnom trestnom konaní. Mala za to, že výsledky trestného konania preukázali ako pasívnu legitimáciu žalovaného, tak aj zavinenie a tiež aj uplatnenie oboch druhov žalovaných nárokov v trestnom konaní, a to aj v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní a zároveň z právoplatného rozsudku súdu prvej inštancie sp. zn. 3T/105/2016-1407 zo dňa 13.06.2022 je preukázané, že v trestnom konaní boli nároky poškodených, teda žalobcov 1) až 3) odkázané na konanie civilné. Žalovaný nezaplatil žiadny z uplatnených nárokov, ktoré si žalobcovia v tomto konaní uplatňujú. Došlo iba k zaplateniu trov trestného konania uznesením súdu tak, ako bolo už vyššie uvedené.
Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom uviedla, že názor odvolacieho súdu, že by mala žalobkyni 2) patriť nižšia suma odškodnenia vzhľadom na to, že pre svoj vek si nevytvorila dostatočne silnú väzbu k otcovi, poukázala na to, že táto väzba je daná biologicky, v konaní nebolo popreté, že nebohý poškodený sa na dcéru veľmi tešil a bola plánovaným dieťaťom a venoval sa jej intenzívne. Treba si uvedomiť, že žalobkyňa 2) už iného otca mať nebude, a preto jej bude chýbať doživotne. Pokiaľ by sa malo postupovať takouto logikou, tak by nepatrila náhrada nemajetkovej ujmy ani matke, ktorá príde o dieťa v blízkej časovej súvislosti s pôrodom, keďže by si nemala k nemu vytvoriť dostatočnú a intenzívnu citovú väzbu. Tvrdila, že ujma spôsobená smrťou člena rodiny je neproporčne vyššia ako ujma na cti. V druhom prípade je ujma odčiniteľná sčasti ospravedlnením a sčasti môže poškodený dokázať svojím spôsobom života, že tvrdenia boli neopodstatnené. Nie je nijako obmedzený vo vzťahu k svoju osobnému a rodinnému životu. V ďalšom poukázala na názor odvolacieho súdu vyslovený v zrušujúcom uznesení s tým, že v júni tohto roku Najvyšší súd SR rozhodol o náhrade nemajetkovej ujmy pod sp. zn. 8Cdo/4/2025 z 25.06.2025, kde v bode 26. odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že výšku náhrady nemajetkovej ujmy resp. nárok vyplývajúci z náhrady nemajetkovej ujmy sa nemá zohľadňovať podľa majetkových pomerov škodcu, ale postojom škodcu k veci samotnej, kde ľahostajnosťou a ignoranciou sa môže ešte prehĺbiť, ústretovosťou a nápomocnosťou je možné to zmierniť. K tomuto uviedla, že je potrebné brať do úvahy v predmetnej veci najmä postoj samotného žalovaného k veci, ktorý sa vyhýbal v trestnom konaní účasti na pojednávaniach, a takisto sa nezúčastňuje ani v občianskoprávnom konaní pojednávaní, a takisto neboli uhradené náklady súvisiace

s pohrebom, ktoré v trestnom konaní sporné neboli. Uviedla, že v civilnom konaní má žalovaný právo zúčastňovať sa pojednávania, nie povinnosť, avšak v trestnom konaní mal povinnosť sa zúčastňovať, avšak viackrát práve pre jeho neúčasť boli pojednávania odročené.
Právna zástupkyňa v záverečnej reči poukázala na všetko doterajšie vykonané dokazovanie v konaní a mala za to, že nárok žalobcov 1) až 3) je dôvodný a aj preukázaný s tým, že náhrada nemajetkovej ujmy v občianskom práve má svoj zmysel, nie ako cena za život, ale ako uznanie hodnoty, do ktorej smrť zasiahla. Zákon ani súd nemôžu prinavrátiť život, nemôžu urobiť rodinu znovu úplnou, ale môžu priznať náhradu. Za zásah do cti, či sa za neuvážené slovo, súdy priznávajú vysoké náhrady. Ujma na povesti, urážka, zraňujúci výrok, to všetko sú zásahy, ktoré právny systém chráni s výraznou citlivosťou. Ak súdy priznávajú vysoké sumy za urážky, či nemiestne slová, potom je potrebné pomenovať váhu ujmy, ktorá sa stala žalobcom, pravým menom. Náhla smrť otca, partnera, kľúčovej osoby rodiny, je predsa zásah do najhlbšej podstaty a tomu musí zodpovedať aj výška odškodnenia.

10. Právna zástupkyňa žalobcov 4) až 6) uviedla, že trvá na podaných žalobách samostatne žalobkyni 4) a samostatne žalobcov 5) a 6), podľa ktorých si žalobcovia uplatňujú od žalovaného náhradu nemajetkovej ujmy, každý po 12.000,- EUR a v prípade úspechu, aby súd zaviazal žalovaného k náhrade trov konania v plnej výške. Mala za to, že sú naplnené všetky atribúty zodpovednostného vzťahu pre priznanie nemajetkovej ujmy. Samostatne poukázala na rozsiahle písomné podanie zo dňa 08.11.2023 a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva prišlo. Zdôraznila a poukázala najmä na vek usmrteného, ktorý mal v tom čase 46 rokov ako aj na vek pozostalých detí, žalobkyňa 4) mala 17 rokov, žalobkyňa 5) mala 15 rokov a žalobca 6) mal 9) rokov, ktoré v čase dopravnej nehody boli ešte maloleté.
Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom uviedla, že v rámci regresného konania poisťovňa UNIQA by mala plniť poškodeným, a to najmä v súvislosti s právoplatnými výrokmi rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 31.07.2024 sp. zn. 9C/80/2018-225, keď sa správoplatnili výroky, na základe ktorým žalobcom 4) až 6) súd priznal po 9.000,- EUR každému titulom náhrady nemajetkovej ujmy, keď poisťovňa podľa tvrdenia právnej zástupkyne žalobcov 1) až 3) požadovala od žalobcov už v rámci prípravného konania, aby poisťovni boli doručené vznesenie obvinenia, obžaloba a následne rozsudok v trestnej veci, čo všetko zo strany žalobcov bolo splnené, aby poisťovňa nenamietala akékoľvek nedoloženie nejakého dokladu alebo dokumentu, a napriek tomu zo strany poisťovne nedošlo k žiadnemu plneniu. Preto právna zástupkyňa uviedla súdu, že písomne podala poisťovni spolu aj s rozhodnutím súdu aj s doložkou právoplatnosti rozsudku výzvu na plnenie a stále zo strany poisťovne nedošlo k žiadnemu plneniu. Preto navrhla, aby došlo k prešetreniu majetkových pomerov, aby žalovaný preukázal, aký je jeho príjem, prípadne či je zamestnaný a aké boli jeho majetkové pomery od spáchania trestného činu až doteraz. Okrem toho uviedla sporu aj s právnou zástupkyňou žalobcov 1) až 3), že žiadajú súd o poskytnutie lehoty minimálne v trvaní 40 dní kvôli podaniu sťažnosti Národnej banke SR pre neplnenie si svojich povinností zo strany poisťovne.
Na ďalšom pojednávaní právna zástupkyňa uviedla, že podala za žalobcov 4) až 6) sťažnosť Národnej banke SR dňa 13.08.2025 v súvislosti s tým, že poisťovňa UNIQA, a.s. zatiaľ neplnila klientom v zmysle právoplatného rozsudku v predmetnej veci a Národná banka SR oznámila podaním zo dňa 15.08.2025, že prijala podanie právnej zástupkyne žalobcov 4) až 6)a bude sa ním zaoberať a odborné stanovisko podá do 11.11.2025. V tomto smere poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/146/2020 zo dňa 21.10.2020, ktoré uznesenie poukazuje na ochranu poškodených a vlastne na to, aby poisťovňa plnila, a preto navrhla, že by bolo potrebné vyzvať žalovaného, aby on prostredníctvom čiastočne právoplatného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky vyzval poisťovňu na úhradu nemajetkovej ujmy voči žalobcom a takýmto spôsobom sa pokúšal ako škodca vymôcť peňažné prostriedky pre žalobcov. Mala za to, že poisťovňa UNIQA a.s. odmietla vstúpiť do tohto konania na strane žalovaného ako intervenient z dôvodu, že nárok považovala za premlčaný, ale právna zástupkyňa poukázala na to, že toto premlčanie má dve roviny vzťahov, a to jednak ako nárok poškodených voči poisťovni, ktorý nárok je premlčaný, ale na druhej strane nárok poisteného voči poisťovateľovi nie je premlčaný, pretože ten sa vzťahuje na všetkých, ktorí škodu utrpeli a boli vo vozidle, ktorým bola spôsobená škoda, čiže nevzťahuje sa to iba na držiteľa vozidla, ale aj na tých ostatných, ktorí s jeho súhlasom alebo vedomím vozidlo viedli.
V záverečnej reči právna zástupkyňa poukázala na to, že žalobcovia 4) až 6) so svojím otcom strávili značnú časť života, aj keď v poslednom období pred tregédiou došlo k jeho dočasnému presunu do inej domácnosti. Ich vzájomné väzby však zostali pravidelné a intenzívne, a preto nemožno krátke obdobie bez spolužitia považovať za zníženie intezity citového vzťahu. Pri určení požadovanej výšky nemajetkovej ujmy vo výške 12.000,- EUR pre každého žalobcu 4) až 6) žalobcovia prihliadali na primeranosť sumy, jej súlad s judikatúrou a na to, aby neprekračovala obvyklé rámce. Ide o spravodlivú

satisfakciu, ktorá má čiastočne zmierniť trýznivý zásah do osobnostných práv, zohľadniť dĺžku konania a predĺženú psychickú záťaž. Suma 12.000,- EUR pre každého žalovaného vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, osobnej aj rodinnej väzby, veku pozostalých aj zosnulého, ako aj trvania konania a jeho psychických následkov, považovali žalobcovia takto určenú výšku náhrady nemajetkovej ujmy za spravodlivú a primeranú. Smrť blízkej osoby a dlhodobé súdne konanie predstavujú neodvratný zásah do osobnostných práv, ktorý nemožno úplne odstrániť. Jediným dostupným prostriedkom je preto adekvátna finančná satisfakcia, ktorá reflektuje závažnosť utrpenia a psychickú záťaž. Z uvedených dôvodov preto navrhla, aby súd priznal žalobcom 4) až 6) náhradu nemajetkovej ujmy v zostávajúcej časti v rozsahu 3.000,- EUR pre každého z nich, vrátane nároku na náhradu trov konania.

11. Právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že čo sa týka dĺžky trvania trestného konania, táto nebola zavinená iba zo strany žalovaného, ale boli tu aj iné okolnosti. K námietke žalobcov 1) až 3), že zo strany žalovaného došlo k ospravedlneniu neskôr, resp. pri hlavnom pojednávaní, uviedla, že podľa jej vedomostí, tak ako sa ona pamätá, že zoči voči sebe sa stretli žalobcovia 1) až 3) so žalovaným na prvom hlavnom pojednávaní, kde sa im žalovaný ospravedlnil. Súhlasila s tým, že v prípravnom konaní boli vysoké emócie a nedošlo k nadviazaniu žiadnych kontaktov v smere ospravedlnenia sa žalovaného voči žalobcom a pokiaľ ide o žalobcov 4) až 6), oni si neuplatnili nárok na náhradu škody a nezúčastňovali sa ani pojednávaní v trestnom konaní. Považovala za potrebné uviesť, že samotný vek obžalovaného v čase spáchania trestného činu, kedy mal 19 rokov a keď sa stala dopravná nehoda, dospel a zistil, že ide o nenapraviteľný následok. Od samého začiatku sa k tomuto činu priznal, nepodával námietky proti žiadnemu procesnému rozhodnutiu v prípravnom konaní a ani neskôr.
Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom nesúhlasila s tvrdením právnej zástupkyne žalobcov 1) až 3) v tom smere, že by sa žalovaný vyhýbal trestnému konaniu, lebo od samého začiatku trestného konania sa ku skutku priznával, úprimne ho ľutoval, bol nápomocný OČTK a pokiaľ sa na niektorom z hlavných pojednávaní nezúčastnil, tak to bola ospravedlnená absencia. Čo sa týka tejto občiansko-právnej veci, nemal súdom nariadené, aby sa zúčastnil pojednávania a keď bude súd trvať na jeho výsluchu, tak sa určite zúčastní pojednávania.
Čo sa týka majetkových pomerov žalovaného uviedla, že v súčasnosti žalovaný pracuje a je zamestnaný ako právny asistent u advokáta L. M. N. z dôvodu, že bola právoplatne povolená obnova v trestnom konaní sp. zn. 3T/105/2016 a Slovenská advokátska komora ho zatiaľ nezapísala ako advokátskeho koncipienta, lebo sa to muselo posúdiť samostatne a čakalo sa na právoplatnosť trestného konania. V prípade, že žalovaný predloží právoplatný rozsudok, že sa jedná o neúmyselný trestný čin, tak SAK zapíše žalovaného ako advokátskeho koncipienta. V súčasnosti žalovaný disponuje pracovnou zmluvou, kde je uvedená jeho priemerná mesačná hrubá mzda. Inak nedisponuje žiadnym hnuteľným majetkom väčšej hodnoty a takisto nedisponuje ani so žiadnou nehnuteľnosťou. Býva u svojich rodičov. Navrhla, aby súd zohľadnil pri rozhodovaní skutočnosť, že na strane žalovaného nevystupuje poisťovňa a v tomto smere je potrebné zohľadniť aj výšku náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu, že inak sa to posudzuje v prípade, keby na strane žalovaného vystupovala poisťovňa. Preto takéto rozhodnutie súdu nemôže byť pre žalovaného likvidačné, pokiaľ preukáže v konaní svoje majetkové pomery a najmä, že nie je solventný s tým, že právna zástupkyňa žiadala právnu zástupkyňu žalobcov 1) až 3), aby uviedla všetky tie sumy, okrem náhrady nemajetkovej ujmy, ktoré sa týkajú trestnej veci a ktoré ešte neboli uhradené zo strany žalovaného, lebo otec žalovaného pomáha žalovanému s vyplatením a s uspokojením poškodených z dopravnej nehody. Okrem iného uviedla, že žalovaný vyzval poisťovňu, aby plnila na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky vo vzťahu k žalobcom 4) až 6) a poisťovňa UNIQA, a.s. mu odpovedala mailom a uviedla, že rozsudok v tejto veci sa jej netýka, a preto nebude uhrádzať za žalovaného žiadnu sumu.
V písomnej záverečnej reči právna zástupkyňa uviedla, že žalobcami uplatnený nárok na úhradu nemajetkovej ujmy čo do výšky neuznáva. Poukázala na to, že je nesporné, že ide o závažnú a intenzívnu ujmu na starne žalobcov, avšak samotná závažnosť vzniknutej ujmy v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti nie je jediným a výlučným kritériom pre určenie výšky nemajetkovej ujmy. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy mala za to, že je potrebné vychádzať zo správania sa žalovaného a žalovaný preukázal v konaní, že svoje konanie ľutuje, ihneď od skutku sa priznal a nespochybňoval dôvodnosť žaloby. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu považovala výšku uplatnených nárokov za neprimerane vysokú. Tvrdila, že aj keď sa jedná o ujmu s nenapraviteľným následkom, výška finančného odškodnenia nemôže byť pre žalovaného likvidačná. Poukázala na nález Ústavného súdu SR zo dňa 05.12.2017 sp. zn. III. ÚS 288/2017. Navrhla, aby súd pri určení výšky nemajetkovej ujmy zohľadnil aj kvalitu vzájomného vzťahu žalobcov a poškodeného a tieto diferencoval s prihliadnutím na obdobie spolužitia žalobcov 1) až 3) a 4) až 6) s poškodeným.

12. Žalobkyňa 1) vo svojej výpovedi uviedla, že s nebohým H. J. žila v partnerskom vzťahu, pričom z tohto vzťahu pochádzajú dve deti, a to maloletá žalobkyňa 2) a žalobca 3), ktorý v čase rozhodovania súdu už bol plnoletý. Poukázala na to, že v čase smrti partnera bola na materskej dovolenke so žalobkyňou 2), nemala dostatok finančných prostriedkov, bola závislá od príjmu partnera, ktorý jej pomáhal ako pri starostlivosti o domácnosť, tak aj s výchovou maloletých detí. Z dôvodu finančných problémov bola nútená odísť spolu s deťmi do zahraničia, kde jej pomohla vzdialená rodina a kde doteraz žije aj spolu s deťmi. V zahraničí si našla prácu a deti tam navštevujú školu. Zdôraznila, že žalovaný žiadnym spôsobom neprejavil voči nej a deťom ľútosť z jeho strany. V čase smrti jej partnera, žalobca 3) bol maloletý, mal 10 rokov, navštevoval ZŠ na B. ulici a každý deň chodil okolo miesta nehody dvakrát, čo znášal psychicky veľmi zle a ťažko. Žalobkyňa s ním navštevovala psychológa, pretože sa maloletý liečil na posttraumatickú stresovú diagnózu a takisto psychológa navštevovala aj samotná žalobkyňa 1), pretože sa tiež liečila na túto diagnózu. Maloletá žalobkyňa 2) v čase smrti svojho otca mala 15 mesiacov a prvé jej slová boli nie „mama“, ale „tato“. Okrem toho v tom roku, keď sa stala dopravná nehoda a partner žalobkyne 1) zomrel, plánovali mať svadbu, ale v O. zomrela matka žalobkyne 1), tak termín svadby odložili o rok a svadba sa už nekonala. Keďže žalobkyňa 1) bola na materskej dovolenke, v tom čase poberala iba rodičovský príspevok a iba vzdialená rodina jej finančne pomáhala kúpou rôznych vecí pre žalobkyňu 2), keďže žalobkyňa bola vo finančnej tiesni. Poukázala na to, že syn, žalobca 3), smrť svojho otca znášal veľmi zle, mal problémy v škole, lebo mal zlé výsledky, bol výbušný, mal problémy so správaním. Uviedla, že od smrti partnera nedokáže nadviazať vzťah s iným mužom do takej miery, aby s ním zdieľala spoločnú domácnosť. Poukázala na to, že jej partner bol životnou láskou, lebo si veľmi rozumeli, bol k nej milý, pozorný, chápavý, nápomocný, charizmatický, či už vo vzťahu k partnerke alebo k rodine. Zároveň však zdôraznila, že jej partner sa rovnako venoval deťom ako žalobcom 2) a 3), tak aj svojím deťom z predchádzajúceho manželstva, teda žalobcom 4) až 6). Uviedla, že s partnerom sa poznala od roku 2002 a spolu začali žiť a viesť domácnosť v roku 2013. Čo sa týka jej majetkových pomerov, uviedla, že v roku 2005, keď sa narodil syn, žalobca 3), mala určitý príjem z úradu práce a potom pracovala na polovičný úväzok v supermarkete a v roku 2007 sa zamestnala na plný úväzok v Osrame. V roku 2013, keď začala žiť s partnerom H. J., bola opatrovateľkou v tom čase chorej matky a okrem toho robila na polovičný úväzok v reštaurácii. Čo sa týka maloletej žalovanej 2), ktorú žalobkyňa v konaní zastupovala ako zákonná zástupkyňa, uviedla, že každý večer, keď uspával maloletú dcéru, tak sa s ňou rozprával, prihováral sa jej, ako jej bude robiť copíky, keď bude väčšia, že ju bude nosiť do škôlky, do školy a podobne. Uviedla, že ráno sa u nich začalo tak, že partner zobral deti z predchádzajúceho manželstva do školy, staral sa o všetko čo vedel ohľadom spoločných detí, ale aj detí z predošlého vzťahu, lebo veľa pomáhal deťom so školskými vecami a akýmikoľvek inými problémami, ktoré deti mali, lebo aj keď nemal vysokoškolské vzdelanie, bol veľmi sčítaný, mal široký prehľad o všetkom.

13. Žalobca 3) pri svojej výpovedi pred súdom uviedol, že na podanej žalobe trvá v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy a aj náhrady škody. Poukázal na to, že jeho vzťah s otcom, neb. H. J., bol dobrý a od tej doby ako spoločne žili v jednej domácnosti, bol vzťah veľmi dobrý. Mal s ním veľa zážitkov, na ktoré veľa a často spomína a nikdy ich nezabudne. Žalobca trávil so svojím otcom veľa času. Otec ho brával vždy do školy a po škole sa s ním učil alebo hral. Uviedol, že otec bol veľmi dobrý človek a zodpovedný vodič. Často ho otec brával so sebou aj do práce a pamätal si, že v jednom prípade aj na 12 hodinovú službu, ktorú mal a žalobca potvrdil, že nikdy sa nebál ísť v aute s otcom, lebo bol dobrým vodičom, dával vždy pozor na všetko a riadil zodpovedne. Po smrti otca uviedol, že jeho život sa zmenil, zhoršili sa mu známky, prospech v škole, dva mesiace nechodil do školy ani von, aby neprechádzal pri mieste, kde sa stala dopravná nehoda a zomrel jeho otec, ale vždy keď tadiaľ išiel, sa otcovi pozdravil. Poukázal na to, že jeho otec sa rovnako venoval všetkým piatim deťom, ktoré mal.
Čo sa týka života pred nehodou, uviedol, že tento bol jednoduchý a plný zážitkov s otcom, po nehode bol ťažký najmä pre jeho matku, ktorá stratila lásku svojho života a ona to najťažšie spracovávala. Uviedol, že po smrti otca rodine pomohla finančná zbierka dvoch klubov, v ktorých otec žalobcu 3) pôsobil. Tiež poukázal na to, že v čase smrti svojho otca nemal starých rodičov. K žalovanému – vinníkovi dopravne nehody sa vyjadril tak, že ho nekontaktoval.

14. Žalobkyňa 4) pri svojej výpovedi pred súdom uviedla, že trvá v plnom rozsahu na podanej žalobe a žalobou si uplatnila iba nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 12.000,- eur ako dcéra nebohého z predchádzajúceho manželstva. V čase smrti otca bola maloletá, mala 17 rokov. Je sestrou žalobkyne 5) a žalobcu 6). Pri svojej výpovedi uviedla, že veľmi zle znášala a aj znáša smrť svojho otca, lebo s ním

zažila toľko krásneho, že nevie na to zabudnúť a veľmi jej chýba. Uviedla, že bol veľmi starostlivý a pyšný otec na svoje všetky deti. Pre jej matku smrť otca bol veľký nápor, lebo musela oveľa viac pracovať ako dovtedy, aby uživila 3 deti a seba, a preto žalobkyňa 4) spolu so svojou sestrou žalobkyňou 5) brigádovali, aby zárobkom, ktorý takto získali, vedeli finančne matke pomôcť, ktorá sa musela zamestnať aspoň u dvoch zamestnávateľov, aby zvládala platiť všetko, čo sa týka troch detí a domácnosti. Okrem toho žalobkyne 4) a 5) pomáhali svojej matke aj so starostlivosťou a výchovou brata, žalobcu 6).

15. Žalobkyňa 5) vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že na žalobe v plnom rozsahu trvá a tiež si uplatnila titulom náhrady nemajetkovej ujmy od žalovaného zaplatenie sumy 12.000,- eur a je sestrou žalobkyne 4) a žalobcu 6) a v čase dopravnej nehody mala 15 rokov a s poukazom na to, čo všetko prežila so svojím otcom, keď uviedla, že sa jednalo o fantastického človeka, ktorý sa dokázal o všetko v rodine postarať, aj napriek tomu, že jeho manželstvo s matkou žalobcov 4) až 6) bolo rozvedené, pomáhal matke žalobcov aj s platením šekov a kúpou rôznych vecí pre deti. Vzťah žalobkyne 5) so žalobkyňou 1) bol dobrý, lebo nikdy jej žalobkyňa 1) nedala najavo, že by žalobcov 4) až 6) nemala rada. Trávili spolu veľa času a na smrť svojho otca a na tragickú sobotu spomína veľmi zle. Veľmi ju mrzí, že od žalovaného nepočula žiadne ospravedlnenie alebo slovo „prepáč“. K životu po smrti otca uviedla, že jej odišiel kus života, nastala úzkosť, panické záchvaty a naštrbená psychika. Z finančnej stránky uviedla, že to bolo pre nich ako deti, ale aj matku obrovské bremeno, aby sa matka dokázala o nich všetkých postarať, lebo pred smrťou otca, aj keď boli rozvedení, uviedla, že otec im zabezpečoval rovnako starostlivosť tak, ako keby neboli rozvedení. V ostatnom sa pridržiavala výpovede svojej sestry, žalobkyne 4). Poukázala na skutočnosť, že jej otec bol zodpovedný vodič, lebo často chodievala s otcom na nočné furmanky a hlavne na jednu počas silvestrovskej noci, na ktorú si najviac spomína, keď vlastne spolu s otcom a sestrou a aj ďalšou spoločnou kamarátkou z taxíka pozerali ohňostroj. Uviedla, že svoje deti nosil do školy aj zo školy a vo všetkom im pomáhal a keď mali akýkoľvek problém, ich otec to vždy vyriešil.

16. Žalobca 6) vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že je synom nebohého H. J. a v čase smrti svojho otca mal 9 rokov, na podanej žalobe trval a uplatnil si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.000,- eur od žalovaného s poukazom na to, že jeho vzťah s otcom bol veľmi dobrý a veľa času s ním trávil. Poukázal na to, že pred dopravnou nehodou mali všetci určite život ľahší, lebo akýkoľvek problém nastal v rodine, otec to vždy vyriešil. Po smrti otca to mal veľmi ťažké, lebo takmer rok nevychádzal z domu. Uviedol, že keď chodil prespávať k otcovi a k žalobkyni 1) videl, že jeho otec je s P. veľmi šťastný a bol veľmi rád, že má veľkú rodinu a žalobca 6) nevnímal situáciu tak, že by jeho otec a sestry nemal rovnako rád, naopak, vnímal to žalobca tak, že jeho otec má všetky deti rovnako rád. Uviedol, že zo strany vinníka – žalovaného, nebol nikdy žiadnym spôsobom kontaktovaný ani sa mu neospravedlnil a nemá vedomosť, že by tak urobil voči matke a sestrám.

Žalovaný sa vyjadril k celému nároku všetkých žalobcov písomne listom zo dňa 24.04.2024, kde sa priznal k dopravnej nehode, že ju zapríčinil on, kde vyhasol ľudský život, za čo bol aj on právoplatne odsúdený a od 17.02.2023 nastúpil do výkonu trestu do ÚVTOS Bratislava s tým, že k danému skutku sa celý čas priznával a vyjadroval ľútosťou nad svojím konaním a najmä následkom. Mal za to, že žalobcovia utrpeli obrovskú stratu a nepoprel, že tým došlo k zásahu do ich práva na ochranu osobnosti. Vyjadril veľkú ľútosť, že svojou chybou pripravil žalobcov o ich otca, partnera, bývalého manžela.
Čo sa týka absencie ospravedlnenia z jeho strany voči žalobcom, poprosil svojho otca, aby to vyriešil za žalovaného, napriek jeho zlému fyzickému stavu a psychickým problémom. Následne podľa žalovaného jeho otec navštívil žalobkyňu 1) a vyjadril jej úprimnú sústrasť a ospravedlnil sa v mene žalovaného.
Žalovaný sa listom o vyjadrení k celej veci znova písomne ospravedlnil žalobcom, že ho to nesmierne celé mrzí a že to bola jeho najväčšia chyba v živote, ktorá navždy poznačila ich životy, ale aj jeho život. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu, uviedol, že bude ho akceptovať a zodpovedne ho príjme a bude sa snažiť ho splniť.

17. Vykonaným dokazovaním a listinnými dôkazmi, ktoré do konania predložili strany sporu súd zistil zo spisu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 3T/105/2016, že žalovaný v postavení obžalovaného bol rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/105/2016-1407 zo dňa 3.06.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.01.2023 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/65/2022-1500 zo dňa 18.01.2023 uznaný vinným za prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 4 TZ, prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, 2 písmeno a) TZ s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h) TZ, z dôvodu, že dňa 19.12.2015 v čase o 03.25 hod. po predchádzajúcom požití alkoholu a pod jeho vplyvom riadil osobné motorové vozidlo a pri rýchlosti 102 km/h nevenoval pozornosť situácii v cestnej premávke,

oneskorene a nesprávne reagoval na osobné motorové vozidlo zn. Dacia LOGAN SD, EČ: C. XXXXX, ktorý riadil poškodený H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., v dôsledku čoho došlo ku zrážke oboch vozidiel a u poškodeného pána H. J. došlo pri prevoze do nemocnice k úmrtiu v dôsledku ťažkého ublíženia na zdraví vplyvom dopravnej nehody, ktorú spôsobil obžalovaný K. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., čím obžalovaný porušil ustanovenia zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, za to bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky a bol zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a tiež mu bol uložený súdom trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie a podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku boli žalobcovia 1), 2), 3), okrem iných subjektov odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Z uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/65/2022-1500 zo dňa 18.01.2023 súd zistil, že podľa § 312 odsek 4 Trestného poriadku, predsedníčka senátu odvolacieho súdu brala na vedomie vzatie odvolania obžalovaným K. E. späť. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.01.2023, keď obžalovaný písomným podaním zo dňa 16.01.2023, doručeným na Krajský súd v Nitre prostredníctvom obhajkyne zobral odvolanie podané proti rozsudku súdu I. stupňa späť.
- Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3T/105/2016 súd zistil, že bolo vykonané rozsiahle prípravné konanie a v rámci neho rozsiahle dokazovanie, ktoré okrem iného obsahovalo podrobnú správu o dopravnej nehode, úmrtný list H. J., závery znaleckých posudkov, ktoré boli v tejto trestnej veci vykonané, zápisnice o odročených pojednávaniach v trestnom konaní, zápisnice o výsluchu poškodenej, žalobkyne 1) na hlavnom pojednávaní z 15.02.2017, vyjadrenie žalobkyne 1) z prípravného konania, kde v podstate zhodne vypovedala v súvislosti s uplatnenou náhradou škody a v podstate aj tým, čo prežívala, teda s uplatnením náhrady nemajetkovej ujmy tak, ako si to uplatnila v občianskoprávnom konaní. Znalecké posudky v trestnom konaní kvalifikovali jednak dopravnú nehodu, jednak aké zranenia utrpel poškodený H. J. pri zrážke dvoch vozidiel, ktorým zraneniam následne podľahol s tým, že žalovaný v postavení obžalovaného nenamietal ani v trestnom konaní, že spôsobil prečin usmrtenia a prečin ublíženia na zdraví poškodenému H. J..
- Okresný súd Nové Zámky uznesením v trestnej veci odsúdeného K. E., nar. XX.XX.XXXX sp. zn. 1Nt/2/2025-52 zo dňa 03.04.2025 podľa § 400 odsek 1 Trestného poriadku povolil obnovu konania v prospech odsúdeného K. E., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom C. XX, C. D., v trestnej veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/105/2016 a zároveň zrušil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/105/2016-1407 zo dňa 13.06.2022, právoplatný dňa 17.01.2023 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/65/2022-1500 z 18.01.2023 a v spojení s rozhodnutím Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 37Nt/17/2024 z 06.09.2024 právoplatného dňa 06.09.2024 a to v časti výroku o treste, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.
- Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/105/2016-1678 zo dňa 25.09.2025 súd zistil, že obžalovaný K. E. bol odsúdený pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 4 Tr. zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Tr. zákona účinného do 05.08.2024, z ktorého spáchania bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/105/2016-1407 z 13.06.2022, právoplatným 17.01.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/65/2022-1500 z 18.01.2023, podľa § 149 odsek 4 Tr. zákona s použitím § 38 odsek 2 Tr. zákona (pri zistení okolností poľahčujúcej podľa § 36 písmeno l) Tr. zákona, pri zistení okolností priťažujúcej podľa § 37 písmeno h) Tr. zákona), § 41 odsek 1 Tr. zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky s tým, že výkon trestu odňatia slobody sa podmienečne odložil s probačným dohľadom v skúšobnej dobe a súd určil skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov. Okrem toho súd rozhodol, že sa obžalovanému ukladá zákaz požívania alkoholických nápojov, povinnosť podrobiť sa kontrole na zistenie, či požil alkoholický nápoj podľa § 51 odsek 5 Tr. zákona súd uložil obžalovanému povinnosť trpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom. Okrem toho súd podľa § 61 odsek 1, 2, 3 Tr. zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 8 rokov 3 mesiace. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2025.
- Z uznesenia Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9C/51/2025-163 zo dňa 20.08.2025 súd v občianskoprávnej veci schválil súdny zmier medzi žalobcom UNIQA pojišťovna, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Bratislava, proti žalovanému K. E., nar. XX.XX.XXXX, podľa ktorého žalovaný sa zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 48.570,40 EUR, úrok z omeškania vo výške 2.738,57 EUR a trovy konania vo výške 145,70 EUR, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach, pod stratou výhody splátok, vždy k 15. dňu v mesiaci, do úplného zaplatenia, počnúc mesiacom, v ktorom toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť. Výška prvých 13. splátok je vo výške 300,- EUR a výška 14. a nasledovných splátok je vo výške 450,- EUR. Žalovaný sa zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške

1.919,59 EUR, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 150,- EUR, pod stratou výhody splátok, vždy k 15. dňu v mesiaci do úplného zaplatenia, počnúc mesiacom, v ktorom toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť. Okrem toho sa žalovaný zaviazal k povinnosti, že ak sa omeškáva s úhradou ktorejkoľvek splátky nároku podľa výroku I. alebo výroku II., stávajú sa tieto nároky dňom splatnosti omeškanej splátky zročnými a žalovaný bude v takom prípade povinný uhradiť žalobcovi tiež úrok z omeškania vo výške 8,40 % ročne z dlžnej istiny alebo jej nesplatenej časti, odo dňa zročnosti nárokov do zaplatenia. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť vo výrokoch I., II., III. dňa 22.08.2025 a vo výroku IV. dňa 08.09.2025.

- Z mailovej komunikácie medzi žalovaným a poisťovňou UNIQA zo dňa 23.08.2024 súd zistil, že na otázku žalovaného, prečo poisťovňa neuhradila nárok žalobcov 4) až 6) na základe právoplatného rozsudku tunajšieho súdu, ktorý v častiach náhrady nemajetkovej ujmy u každého žalobcu po 9.000,- EUR nadobudlo právoplatnosť po zaslaní žalobcami 4) až 6) rozsudku sp. zn. 9C/80/2018-225 zo dňa 31.07.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.09.2024 v častiach, ktorými súd priznal žalobcom 4) až 6) titulom nemajetkovej ujmy každému 9.000,- EUR ešte túto poisťovňa neuhradila, keď žalovaný má za to, že napriek skutočnosti, že poisťovňa nebola žalovaná a nebola stranou sporu na strane žalovaného, má povinnosť uhradiť vzniknutú nemajetkovú ujmu, keďže táto škoda vznikla pri škodovej udalosti, kde žalovaný ako vodič motorového vozidla bol vinníkom a auto, na ktorom žalovaný jazdu vykonával, malo uzavreté PZP v poisťovni UNIQA, a.s. Na to poisťovňa oznámila žalovanému v tomto maile odpoveď v takom znení, že poisťovňa nie je žalovaným a do konania ako intervenient nevstupovala, preto rozsudok je záväzný len pre strany predmetného súdneho konania a keďže poisťovňa nie je stranou konania, nie je oprávnená podať odvolanie.
- Z Pracovnej zmluvy zo dňa 09.09.2024 súd zistil, že žalovaný bol zamestnaný od 10.09.2024 u zamestnávateľa: I. E. E. H. Q. Q. R. XX, C. D., kde vykonával pomocného predajcu s mesačnou mzdou 750,- EUR. Zo zročného zúčtovania preddavkov na daň súd zistil, že žalovaný mal u tohto zamestnávateľa základ dane za rok 2024 sumu 2.419,52 EUR a mal daňový preplatok 103,34 EUR.
- Z Pracovnej zmluvy zo dňa 08.08.2025 súd zistil, že žalovaný je zamestnancom M. M. N., advokáta so sídlom D. X, J., IČO: XX XXX XXX a je zaradený na pracovnú pozíciu: odborný administratívny pracovník – právny asistent s dňom nástupcu do práce 18.08.2025 s tým, že pracovný pomer sa uzatvoril na dobu neurčitú so skúšobnou dobou 3 mesiace. Čo sa týka mzdových podmienok, tie boli určené tak, že zamestnávateľ sa zaviazal poskytovať zamestnancovi základnú mesačnú hrubú mzdu vo výške 816,- EUR.
- Z výpisu z účtu žalovaného, ktorý predložila právna zástupkyňa, súd zistil, že žalovaný má vedený účet v G. S., A.. Bratislava a z pohybov na tomto účte je zrejmé, že u žalovaného sa jedná o nízke sumy a platby, ktoré z tohto účtu odchádzajú, prípadne vklady, ktoré sú na tomto účte.
- Z Oznámenia o prijatí podania zo dňa 15.08.2025 súd zistil, že Národná banka Slovenska oznámila právnemu zástupcovi žalobcov 4) až 6), že Národná banka prijala dňa 13.08.2025 podanie právneho zástupcu ohľadom poisťovne UNIQA, a.s., ktorá odmieta plniť a vyplatiť náhradu nemajetkovej ujmy žalobcom 4) až 6) po 9.000,- EUR na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9C/80/2018-225 zo dňa 31.07.2024. Zo Stanoviska Národnej banky Slovenska zo dňa 10.11.2025 súd zistil, že vzhľadom ku skutočnosti, že poisťovňa nebola stranou sporu predmetného súdneho konania, vydaný rozsudok je právne záväzný výlučne pre žalovaného, nie však vo vzťahu k poisťovni. Okrem toho Národná banka SR zistila porušenie ustanovenia § 11 odsek 6 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s tým, že toto zistenie nemá vplyv na vznik ani na rozsah povinnosti poisťovne uhradiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Okrem toho NB SR zistila, že z predložených podkladov vyplynulo, že po uplatnení nároku voči poisťovne právnym zástupcom žalobcov 4) až 6) listom zo dňa 22.11.2023 poisťovňa v lehote 3 mesiacov nezaslala oznámenie o ukončení likvidácie poistnej udalosti, resp. nezaslala písomné vysvetlenie k uplatneným nárokom, v ktorých nebol v tejto lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovne poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia.
- Z Oznámenia právnej zástupkyne žalovaného zo dňa 13.03.2023 súd zistil, že oznámila súdu, že žalovaný v súlade s ustanovením § 86 C.S.P. vyzval UNIQA pojišťovnu, a.s. o vstup do konania ako intervenienta z dôvodu, že intervenient má záujem na výsledku sporu.
- Z Vyjadrenia UNIQA pojišťovne, a.s. zo dňa 11.01.2024 súd zistil, že sa poisťovňa vyjadrila k výzve súdu, či má záujem vstúpiť do konania na strane žalovaného ako intervenient, kde poisťovňa oznámila, že nevstupuje do konania na strane žalovaného ako intervenienta.
- Z rukou písaného listu žalobkyne 1) zo dňa 30.05.2022 číslo listu 99, súd zistil, ako žalobkyňa 1) podrobne opísala deň 19.12.2015, keď sa dozvedela o smrti svojho partnera. Opísala podrobne všetky

svoje pocity, ktoré prežívala v tento deň a aj po návšteve nemocnice, keď naposledy videla svojho partnera.
- Z lekárskych správ - nálezov z čísla listu 198-201 súd zistil, že žalobkyňa 1) a žalobca 3) boli 10.02.2016 liečení a vyšetrení u psychológa s diagnózou posttraumatická stresová, v súvislosti s tragickým úmrtím partnera a otca.

18. Súd vyhodnotil vec po právnej stránke nasledovne:

19. Podľa čl. 1 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky, slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky. Prednosť pred zákonmi majú medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách (čl. 7 odsek 5 Ústavy Slovenskej republiky).

20. Podľa čl. 16 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

21. Podľa čl. 19 odsek 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

22. Podľa čl. 8 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

23. Slovenská republika je zmluvnou stranou Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

24. Podľa ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza listina základných práv a slobôd ako ústavný zákon, a to čl. 10 odsek 2, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

25. Podľa ustanovenia § 16 OZ, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

26. Podľa ustanovenia § 11 OZ, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

27. Podľa ustanovenia § 13 ods. 1, 2, 3 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.
ods. 2, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
ods. 3, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

28. Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

29. Podľa ustanovenia § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahovou tejto prevádzky.

30. Podľa ustanovenia § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

31. Podľa ustanovenia § 193 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.S.P.“), je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

32. Súčasťou súkromného života je nepochybne aj rodinný život, zahŕňajúci vzťahy medzi blízkymi príbuznými, a preto rešpektovanie súkromného, teda i rodinného života musí zahŕňať právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami, aby tak bolo možné okrem iného rozvíjať a napĺňať vlastnú osobnosť. Zavinená smrť blízkej osoby preto môže vzhľadom k vzájomným úzkym a pevným, sociálnym, morálnym a citovým väzbám predstavovať natoľko závažnú nemateriálnu ujmu pre rozvíjanie a napĺňanie osobnosti pozostalého, že môže byť kvalifikovaná ako ujma znižujúca jeho dôstojnosť, či vážnosť v spoločnosti (Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. PLÚS 16/04 z 04.05.2005). Z tohto pohľadu ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujú podmienky pre uplatnenie finančnej satisfakcie za ujmu spočívajúcu v zásahu do osobnostných práv v dôsledku smrti blízkej osoby. Strata blízkej osoby je pre väčšinu ľudí tou najväčšou stratou, s ktorou sa môžu vo svojom živote stretnúť a predstavuje udalosť mimoriadnu s nenapraviteľným následkom, kedy sa v dôsledku úmrtia partnera a otca detí celá rodinná situácia tragicky navždy zmenila.
Generálna klauzula ochrany osobnosti obsiahnutá v ustanovení § 11 OZ bola prispôsobená Listine základných práv a slobôd zákonom č. 509/1991 Zb. účinným od 01.01.1992, odkedy až do súčasnosti toto ustanovenie znie tak, že fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Účinnosťou tohto zákona bola pod ochranu osobnosti zahrnutá aj ochrana súkromia, ktorá zahŕňa právo na nerušený osobný život, duševný pokoj, nedotknuteľnosť života jednotlivca v kruhu jeho najbližších. Jednou z hodnôt osobnosti každej fyzickej osoby ako celku, ktorej rešpektovanie musí občianske právo voči subjektom v rovnakom postavení zabezpečovať, je právo na súkromie. Súčasťou súkromného života je nepochybne tiež rodinný život, zahŕňajúci vzťahy medzi blízkymi príbuznými a rešpektovanie súkromného, teda i rodinného života musí zahrňovať do určitej miery právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami, aby tak bolo možné okrem iného tiež rozvíjať a napĺňať vlastnú osobnosť.
Ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie resp. práva na rodinný život, môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni naplno napĺňať jeho citové potreby, t. j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) ujma. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločenstva s blízkou osobou.
Zákon výslovne pripúšťa možnosť podania žaloby na upustenie od neoprávnených zásahov (negatórna žaloba), výslovne prípustná je aj žaloba na odstránenie následkov už uskutočnených zásahov (reštitučná žaloba) a žaloba na poskytnutie primeraného zadosťučinenia (satisfakčná žaloba), ktorá nemá charakter peňažnej náhrady, teda nejde o majetkové plnenie, ale je výlučne prostriedkom morálneho imateriálneho pôsobenia, so satisfakčnou povahou, najčastejšie vo forme ospravedlnenia. V prípade, ak by sa nezdalo morálne zadosťučinenie postačujúce, umožňuje Občiansky zákonník v § 13 odsek 2 priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej účelom je vyvážiť a zmierniť nemajetkovú ujmu peňažnou formou a plní tiež satisfakčnú funkciu. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vniká najmä vtedy, keď morálna satisfakcia ako rýdzo osobné právo na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv nestačí. Predpokladmi vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy sú: existencia ujmy, porušenie právnej povinnosti, resp. protiprávny úkon, príčinná súvislosť medzi touto ujmou a protiprávnym konaním. Pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia sú stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd vždy vychádzať – a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je predmetom voľnej úvahy súdu, keďže zákon nestanovuje ani rámcové čiastky pre odškodnenie nemajetkovej ujmy. Preto súd musí prihliadnuť okrem závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo i k požiadavke nezneužívania tohto právneho prostriedku za neprípustné obohacovanie. Vodiacimi parametrami proporcionálne spravodlivého zadosťučinenia je atribút primeranosti, ktorý je rozhodujúcim kritériom priznávania odškodnenia, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie, inak napriek poskytnutému odškodneniu by sa poškodení mohli naďalej kvalifikovať ako obete porušenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Na druhej strane, pri zachovaní proporcionality, výška relutárnej (peňažnej) satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a pôsobiť na škodcu likvidačne. Rozhodujúcim je preto zvažovanie individuálnych okolností prípadu.
Účelom primeraného zadosťučinenia v peniazoch je poskytnúť dotknutému subjektu spravodlivé zmiernenie (satisfakciu) za neoprávnený zásah do nemajetkovej sféry. Pri určovaní výšky

zadosťučinenia je dôležitým aspektom to, aby priznané zadosťučinenie odrážalo všeobecne zdieľané predstavy o spravodlivosti, so zachovaním aj zásady primeranosti (proporcionality), a to tak, aby všeobecné súdy zohľadňovali výšku priznaného zadosťučinenia v skutkovo podobných prípadoch. K vzniku občianskoprávnej zodpovednosti spôsobenej zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť splnené zákonné predpoklady, ktorými sú existencia zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej morálnej integrite. Musí ísť o neoprávnený zásah a medzi existenciou zásahu a vznikom nemajetkovej ujmy musí existovať príčinná súvislosť. Objektívnym kritériom posúdenia dôvodnosti priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je zistenie, či by za konkrétnej situácie, za ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osobnosti došlo, vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom na jej intenzitu, rozsah a trvanie ako závažnú pociťoval každý nachádzajúci sa na mieste a v postavení postihnutej fyzickej osoby. Základnými kritériami určenia výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti sú závažnosť vzniknutej ujmy, ako i okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, ktoré môžu byť významné tak u osoby postihnutej, ako aj u osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila. Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy je potrebné vychádzať zo závažnosti vzniknutej ujmy (smrť osoby), ako aj z okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo (zlyhanie ľudského faktora, vyslovenie ľútosti).

33. Z rozsudku NS SR sp. zn. 4Cdo/139/2011 z 30.10.2012 vyplýva, že pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súdom ustanovenie § 13 odsek 3 OZ neustanovuje žiadne medze. Uvedené zákonné ustanovenie však zakotvuje taxatívne dve kritériá, a to závažnosť vzniknutej ujmy, čím závažnejšia je čo do svojej intenzity i svojho trvania, tým vyššia by mala byť aj čiastka peňažného zadosťučinenia a ďalej veľmi široko chápané okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, pričom vždy musia byť zistené okolnosti nie len na strane pôvodcu zásahu, ale aj na strane postihnutej osoby, konkrétne napríklad ak je daný podiel samotnej postihnutej osoby na priebehu činnosti pôvodcu vyúsťujúcej do neoprávneného zásahu. Druhé kritérium, okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, je stanovené zámerne veľmi všeobecne tým, že by malo byť uplatnené vo vzťahu ako k postihnutej fyzickej osobe, tak aj k osobe, ktorá neoprávnený zásah spôsobila. Tým je sledovaný cieľ, aby pri určení konkrétnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci voľnej úvahy súdu, ktorá práve na tomto mieste dostáva veľký priestor, a v súlade s princípom spravodlivosti, pružne prihliadnuť na najrôznejšie momenty, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Maximálna čiastka peňažného zadosťučinenia, ktorú môže súd priznať, je ohraničená výškou žalobcom požadovaného peňažného zadosťučinenia, ktorá musí byť zrejmá zo žalobného návrhu.

34. Z uznesenia NS SR sp. zn. 7Cdo/73/2021 vyplýva, že sa zaoberal otázkou výšky priznanej náhrady nemajetkovej ujmy a uviedol, že tá je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej konkrétnej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach.

35. Rozsudkom NS SR sp. zn. 7Cdo/103/2023, Najvyšší súd judikoval, že pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 13 odsek 2 a 3 OZ nie je dôvodné túto náhradu obmedziť najvyšším prípustným odškodnením podľa zákona o obetiach trestných činov (zákon č. 215/2006 Z. z.).

36. Ústavný súd v Náleze z 05.12.2017, sp. zn. III. ÚS 288/2017 publikovanom v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 46/2017 judikoval právnu vetu v znení: „Pri určovaní sumy nemajetkovej ujmy musia všeobecné súdy zároveň zohľadňovať svoju vlastnú rozhodovaciu činnosť, a teda v súlade s princípom rovnosti rozhodovať v porovnateľných veciach rovnako a v ich judikatúre by tak mal existovať vzťah priamej úmernosti medzi závažnosťou ujmy a výškou priznanej náhrady.“

37. Smrť ako absolútna a nenahraditeľná strata predstavuje sama o sebe závažný zásah do práva na ochranu osobnosti a v prípade fungujúcej rodiny má za následok dlhotrvajúcu nemožnosť vyrovnať sa so stratou blízkeho človeka, napriek plynutiu času. Bez akýchkoľvek pochybností, smrť blízkej osoby je pre pozostalých traumatizujúca udalosť. Najsilnejšie rodinné väzby sú práve tie, ktoré sú tvorené v priamej príbuzenskej línii, alebo sú utvorené na základe dlhodobého spolužitia v spoločnej domácnosti, a to medzi rodičmi a deťmi, manželmi, partnermi a často medzi súrodencami. Narušenie takýchto vzťahov potom najmä v prípade, ak k nemu dôjde nečakane v dôsledku neočakávanej tragickej udalosti, vyvolá

nie len zásah do telesnej integrity jedinca priamo zasiahnutého takouto udalosťou, ale aj do integrity jeho blízkych osôb. Akákoľvek peňažná kvantifikácia duševných útrap je spojená s problémom, že pri nej nie je možné vychádzať z objektívne merateľných výsledkov.

38. Z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR jednoznačne vyplýva, že smrť rodinného príslušníka, fyzickej osoby, pri dopravnej nehode, ktorú rodinný príslušník nezavinil a ani fyzická osoba, je neoprávneným zásahom do práva fyzickej osoby na súkromný a rodinný život (napr. rozsudok sp. zn. 1Cdo/77/2009 zo dňa 27.10.2010, sp. zn. 5Cdo/265/2009 zo dňa 17.02.2011, sp. zn. 4Cdo/168/2009 zo dňa 20.04.2011, sp. zn. 2Cdo/194/2011 zo dňa 27.11.2012, sp. zn. 8Cdo/115/2016, sp. zn. 8Cdo/268/2019, sp. zn. 2Cdo/234/2018, sp. zn. 3Cdo/18/2016, sp. zn. 3Cdo/161/2018, sp. zn. 5Cdo/178/2018, sp. zn. 6Cdo/206/2017).

39. V danom spore poisťovňa nevystupuje na strane žalovaného, napriek okolnosti, že žalovaný vyzval UNIQA pojišťovnu a.s., prostredníctvom právnej zástupkyne o vstup do konania ako intervenienta, ktorý má záujem na výsledku sporu a UNIQA pojišťovna, a.s. na výzvu súdu zo dňa 05.01.2024, aby sa vyjadrila a písomne oznámila, či má záujem vstúpiť do konania na strane žalovaného, ako intervenienta v súlade s ustanovením § 82 C.S.P. UNIQA pojišťovna, a.s. písomne dňa 11.01.2024 oznámila súdu, že nevstupuje do konania na strane žalovaného ako intervenient bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia. Po rozhodnutí odvolacím súdom a potom, ako právna zástupkyňa žalobcov 4) až 6) obdržala Stanovisko Národnej banky SR zo dňa 10.11.2025, Národná banka uviedla, že vzhľadom ku skutočnosti, že poisťovňa nebola stranou sporu predmetného súdneho konania, vydaný rozsudok je právne záväzný výlučne pre žalovaného, nie však vo vzťahu k poisťovni. Zároveň ale Národná banka SR konštatovala, že v predmetnom prípade došlo k porušeniu ustanovenia § 11 odsek 6 zákona o PZP, lebo z predložených dokladov vyplynulo, že po uplatnení nároku voči poisťovni listom zo dňa 22.11.2023 poisťovňa v lehote 3 mesiacov nezaslala oznámenie o ukončení likvidácie poistnej udalosti, resp. nezaslala písomné vysvetlenie k uplatneným nárokom, v ktorých nebol v tejto lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovne poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia. Preto Národná banka uviedla, že zistené skutočnosti môžu byť predmetom ďalšieho dohľadu vykonávaného NBS v príslušnom dohliadanom subjekte.

40. Aktívna legitimácia bola v konaní u všetkých žalobcov preukázaná, keď žalobkyňa 1) žila s neb. H. J. v druhovskom pomere a žalobcovia 2) až 6) sú deťmi neb. H. J., mal. žalobkyňa 2) a žalobca 3) sú deťmi žalobkyne 1) a neb. H. J. a žalobcovia 4) až 6) sú deťmi neb. H. J. z predchádzajúceho manželstva s pani L. J., ktoré bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4C/120/2011-25 dňa 16.06.2011, právoplatný dňa 27.06.2011.
Pasívna legitimácia tiež bola v konaní preukázaná, lebo žalovaný bol právoplatne odsúdený za prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 4 TZ a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, 2 písmeno a) TZ s poukazom na § 138 písmeno b) TZ rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 3T/105/2016-1407 zo dňa 13.06.2022, právoplatný dňa 18.01.2023, ktorý bol zrušený na základe uznesenia Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 03.04.2025 sp. zn. 1Nt/2/2025-52, lebo súd povolil obnovu konania v prospech odsúdeného K. E., nar. XX.XX.XXXX v C. D., v trestnej veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/105/2016 a zároveň zrušil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/105/2016-1407 zo dňa 13.06.2022 právoplatný dňa 17.01.2023 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/65/2022-1500 z 18.01.2023 v spojení s rozhodnutím Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 37Nt/17/2024 zo 06.09.2024, a to v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad. Po obnove konania súd rozhodol v trestnej veci sp. zn. 3T/105/2016 rozsudkom dňa 25.09.2025 pod sp. zn. 3T/105/2016-1678, ktorý súd už citoval v bode 17. odôvodnenia tohto rozsudku, a preto na neho v celom rozsahu odkazuje.

41. Súd prvej inštancie po čiastočnom zrušení rozsudku odvolacím súdom, a to uznesením zo dňa 30.01.2025 sp. zn. 26Co/70/2024-300 rozhodoval v ďalšom už iba o nárokoch žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v prejednávanom spore došlo k naplneniu všetkých atribútov vyžadovaných Občianskym zákonníkom na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzických osôb – žalobcov s prihliadnutím na ochranu ich práv vyplývajúcich z Ústavy Slovenskej republiky a OZ, či medzinárodných dohovorov, ktorými je Slovenská republika viazaná, a teda že

žaloba žalobcov je čo do základu nároku dôvodná, čo rovnako konštatoval aj odvolací súd v bode 20. odôvodnenia uznesenia sp. zn. 26Co/70/2024-300 zo dňa 30.01.2025.
Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané v prejednávanom spore, že v dôsledku protiprávneho konania žalovaného preukázaného v trestnom konaní došlo dňa 19.12.2015 k usmrteniu H. J., ktorý bol partnerom žalobkyne 1) a otcom detí – žalobcov 2) až 6). Neb. H. J. zomrel na následky poranení, ktoré utrpel pri dopravnej nehode, ktorú spôsobil a zavinil žalovaný. Žalovaný ako vinník dopravnej nehody bol za svoje konanie právoplatne odsúdený, a to v súlade s právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/105/2016-1678 zo dňa 25.09.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2025 po obnove konania k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky s tým, že výkon trestu odňatia slobody súd podmienečne odložil s probačným dohľadom v skúšobnej dobe a určil skúšobnú dobu v trvaní 4 roky. Okrem toho obžalovanému uložil zákaz požívania alkoholických nápojov, povinnosť podrobiť sa kontrole na zistenie, či požil alkoholický nápoj, ďalej že obžalovaný je povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom a napokon súd obžalovanému uložil zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 8 rokov a 3 mesiace.

42. Žalobcovia v žalobe a aj na pojednávaní pri ich výsluchoch tvrdili, že žalovaný svojím protiprávnym konaním zasiahol do rodinného života osobitne žalobcov 1) až 3) a žalobcov 4) až 6), keďže byť spolu je pre partnerku a deti t. j. blízkych osôb základným prvkom rodinného života. Smrť milovaného partnera, rodiča, milovaného otca hlboko zasiahla do života všetkých žalobcov náhle a nečakane. Stratu blízkej osoby nič nemôže nahradiť a po nečakanej smrti nebohého prežívajú žalobcovia nie len pocit zúfalstva, úzkosti, smútku a šoku, ale aj stratili s ním možnosť viesť súkromný život odo dňa jeho smrti. Medzi žalobcami 1) až 3) ako aj žalobcami 4) až 6) bol silný citový vzťah, lebo nebohý so žalobcami 1) – 3) žil v spoločnej domácnosti a so žalobcami 4) – 6), deťmi z predchádzajúceho manželstva, sa stýkal, stretával denno-denne.
Smrť milovanej osoby H. J. nastala nepochybne v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného, ktorý sa ku skutku a prečinom doznal a oľutoval ich. Tiež sa ospravedlnil žalobcom 1) až 3) až na hlavnom pojednávaní v trestnom konaní, keď sa stretli zoči-voči a emócie počas celého trestného konania boli veľmi napäté, čo vyplýva zo samotného spisu Okresného súdu Nové Zámky 3T/105/2016. Žalobcom 4) až 6) nebolo v konaní preukázané, že by sa žalovaný akýmkoľvek spôsobom ospravedlnil, prípadne, že by materiálne alebo finančne žalobcom pomohol. Jeho ľútosť a ospravedlnenie žalobcom 4) až 6) možno pripísať iba v tomto konaní listom žalovaného zo dňa 24.04.2024.

43. Je však nutné pripomenúť, že konaním žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv neb. H. J., a to do jeho najzákladnejšieho práva, a to práva na život. Následne súd vo vyššie uvedenom protiprávnom konaní žalovaného videl aj existenciu neoprávneného zásahu, ktorý bol spôsobilý vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení osobnostných práv žalobcu chránených ustanovením § 11 OZ a túto aj preukázateľne vyvolal, a to s poukazom na blízky príbuzenský vzťah medzi nimi. Strata partnera, rodiča, otca detí všetkých žalobcov v čase dopravnej nehody je nepochybne takou skutočnosťou, ktorá odôvodňuje prijať takýto záver. Otázkou však ostáva, aká bola intenzita vzťahov s nebohým a spôsobenej ujmy u každého zo žalobcov zvlášť, a preto sa súd touto skutočnosťou zaoberal jednotlivo u každého zo žalobcov, a to najmä vo vzťahu k ustáleniu výšky nemajetkovej ujmy.

44. Výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je súdom určovaná voľnou úvahou, vždy však s prihliadnutím na zákonné kritériá závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti došlo. Určenie konkrétnej výšky náhrady potom musí zohľadňovať všetky okolnosti konkrétneho prípadu a musí byť v súlade s požiadavkou spravodlivosti. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä s poukazom na jej intenzitu, rozsah a trvanie. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že skúmané zásahy vyvolávajú spravidla ujmu dlhotrvajúcu, rozsiahlu a v zásade ničím nereparovateľnú, k čomu došlo aj v danej veci. Vychádzajúc z analýzy publikovanej JUDr. Róbertom Šorlom, PhD. z rozhodovacej praxe v SR má súd prvej inštancie za to, že výška odškodnenia jednotlivých príbuzných obetí dopravných nehôd, t. j. odškodnenia nemajetkovej ujmy spôsobenej im zásahom do ich práva na súkromie a rodinný život, by nemala (okrem mimoriadnych prípadov hodných osobitného zreteľa, napr. absolútne rozvrátenie a deštrukcia rodinného života, trvalé dôsledky na zdravie znemožňujúce uplatnenie v spoločnosti, dôsledky v strate obydlia...) presahovať sumu 17.000,- EUR pre jednu osobu.

45. V spojení s uvedeným súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky č. 4Tdo/1402/2015 z 12.04.2016, podľa ktorého pri úvahách o výške náhrady nemajetkovej ujmy treba

vychádzať z princípu proporcionality a zohľadňovať okolnosti, tak na strane poškodeného (žalobcov), a to najmä intenzitu ich vzťahu so zomrelým, ich vek, otázku komplexnej existenčnej závislosti pozostalého od usmrtenej osoby, či prípadné poskytnutie satisfakcie pozostalým, ako aj okolnosti na strane pôvodcu ujmy – najmä jeho postoj k prejednávanej veci, dopad udalostí do jeho duševnej sféry a mieru zavinenia, eventuálne spoluzavinenie usmrtenej osoby. Tvrdenie o preukázaní požadovaných skutočností je na žalobcoch. Duševné útrapy spojené s prežívaním usmrtenia blízkej osoby je potrebné pre účely stanovenia výšky náhrady posudzovať primárne z pohľadu obyčajného (priemerného) človeka a jej prípadné zníženie alebo zvýšenie je možné odvinúť iba od okolností, ktoré sú v rámci trestného konania riadne doložené a preukázané poškodeným.
Názor vyplývajúci z tohto rozhodnutia je podľa názoru súdu, pri absencii konkrétne právnou normou definovaných kritérií akceptovateľný bez ohľadu na to, že nejde o názor najvyššej súdnej autority Slovenskej republiky, ale autority iného členského štátu Európskej únie, s ktorým má však Slovenská republika spoločnú históriu a príbuznú právnu úpravu. V prejednávanom spore bolo jednoznačne preukázané, že išlo o zásah v podobe usmrtenia najbližšej osoby žalobcov, partnera a otca detí, a preto boli splnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Je jednoznačné, že tragickou smrťou partnera a otca detí, žalobcu, došlo k trvalej a neodstrániteľnej ujme vo sfére ich súkromného (osobného a rodinného) života tým, že došlo k násilnému, náhlemu a nenávratnému pretrhnutiu ich citových väzieb s ich najbližším rodinným príslušníkom, v dôsledku čoho stratili možnosť tento ich vzťah do budúcna rozvíjať a napĺňať tak v tejto oblasti aj svoje vlastné citové potreby.

46. Súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni 1) sumu 17.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keď v konaní bolo zistené a preukázané, že s neb. H. J. žila v partnerskom vzťahu, zdieľali spoločnú domácnosť a spolu vychovávali dve maloleté deti, žalobkyňu 2) a žalobcu 3), ktoré pochádzajú z ich vzťahu. Žalobkyňa 1) mala v čase úmrtia svojho partnera 36 rokov a bola na materskej dovolenke s mal. žalobkyňou 2), ktorá mala v tom čase 15 mesiacov a mal. syn, žalobca 3) mal 10 rokov. Partner žalobkyne 1), nebohý H. J. mal v čase dopravnej nehody 46 rokov. Žalobkyňa 1) bola závislá od príjmu svojho partnera, lebo žiadny iný príjem okrem rodičovského príspevku v tom čase od štátu nepoberala a aj na pohreb partnera si musela požičať peniaze. Okrem toho neb. H. J. bol taxikárom a spoločenstvo taxikárov sa z dôvodu úmrtia svojho kolegu finančne poskladali pre rodinu žalobcov 1) až 3), aby im takýmto spôsobom vedeli pomôcť. Žalobkyňa 1) poukázala na to, že jej partner jej bol životnou láskou, ich vzťah bol citovo sýtený, blízky a harmonický, lebo si spolu veľmi rozumeli, nebohý bol podľa slov žalobkyne jednak milý, pozorný, chápavý, nápomocný, lebo vo všetkom jej pomáhal, ale najmä s výchovou dvoch maloletých detí. Vzťah s partnerom prežívala tak hlboko, citovo a láskou naviazaná, že nedokáže od tej doby naviazať plnohodnotný vzťah s iným mužom. Aj keď sa o to pokúsila, nevyšlo jej to. Okrem toho preukázala v konaní, že v roku 2016 jej bola psychológom stanovená posttraumatická stresová diagnóza, ktorá súvisela práve s ťažkým prežívaním smrti partnera z decembra 2015. Tiež uviedla, že rovnako ako žalobcom 2) a 3) sa venoval nebohý takisto aj deťom z predchádzajúceho manželstva, žalobcom 4) až 6). Okrem toho uviedla, že v tom roku, ako sa stala dopravná nehoda (2015), mala sa s partnerom v lete zosobášiť, plánovali svadbu, ktorá sa už neuskutoční pre jeho smrť, ale termín svadby odložili s poukazom na to, že medzičasom zomrela matka žalobkyne 1). Z dôvodu, že žalobkyňa 1) nemala žiadnu blízku rodinu, ktorá by jej finančne vedela pomôcť, keďže zamestnať sa nevedela, lebo bola na materskej dovolenke, odišla spolu s deťmi do zahraničia k známej, ktorá jej zo začiatku pomohla a potom neskôr sa žalobkyňa 1) zamestnala a deti začali navštevovať školu v zahraničí. Žalobkyňa 1) poukázala na to, že žalovaný žiadnym spôsobom neprejavil voči nej a deťom ľútosť a dobrovoľne nič nezaplatil, z uplatnenej náhrady škody a ani neposkytol žiadnu materiálnu pomoc. Žalobkyňa 1) pociťuje stratu svojho partnera ako veľký zásah a silný citový dopad, vzhľadom k tomu, že jej partner bol oporou po stránke finančnej, po stránke pomoci. Žalobkyňa 1) prežívala jeho stratu emocionálnymi útrapami, lebo citová ujma vyvolala u nej pocit hlbokého žiaľu, zármutku a smútku zo straty blízkej osoby a šoku náhlej smrti svojho partnera a otca svojich detí. Súd pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy prihliadol aj na skutočnosť, že následky, ktoré vyvolal zásah v ďalšom rodinnom živote žalobkyne a jej dvoch detí sú trvalé a nezvratné a svojou intenzitou hlboko traumatizujúce, pretože došlo k výrazným zmenám v ich spôsobe dovtedajšieho života, keď bola nútená žalobkyňa 1) s oboma deťmi opustiť krajinu, v ktorej dovtedy žila aj so svojím partnerom v plnohodnotnom vzťahu a spokojnom rodinnom živote do zahraničia, kde jej pomoc poskytla vzdialenejšia rodina a zabezpečila jej bývanie a možnosť práce a deťom možnosť navštevovať školu a vzdelávať sa. Súd takisto zohľadnil aj skutočnosť, že práve náhlou stratou partnera žalobkyňa 1) mala v roku 2016 stanovenú psychológom posttraumatickú stresovú diagnózu, ktorá práve súvisela s ťažkým prežívaním smrti partnera. Vzťah žalobkyne 1)

s partnerom bol tak intenzívny, že plánovali v lete roku 2016 sa zosobášiť, avšak to už sa nemohlo uskutočniť. Žalobkyňa 1) v podanej žalobe požadovala, aby jej súd priznal výšku náhrady nemajetkovej ujmy sumou 33.000,- EUR. Súd tomuto žalobnému návrhu nevyhovel, pretože ho nepovažoval za spravodlivý a dostatočný s poukazom na publikovanú analýzu JUDr. Róberta Šorla, PhD. tak ako už súd vyššie odôvodnil a tiež neopomenul sa vysporiadať aj so skutočnosťou, že na strane žalovaného nevystupovala poisťovňa, ktorá odmietla vstup do konania ako intervenient. Súd zohľadnil majetkové pomery žalovaného, ktorý v podstate nevlastní žiadny nehnuteľný majetok, žiadny hnuteľný majetok vyššej hodnoty, je v zamestnaneckom pomere s hrubou mzdou mesačne 816,- EUR. Súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že smrťou partnera žalobkyne 1) bude iba žalobkyňa 1) jedným z rodičov, ktorí ďalej budú zabezpečovať výchovu a finančné zázemie svojich dvoch detí, žalobcov 2) a 3). Nie je možné opomenúť skutočnosť a súd na to prihliadol, že na strane žalovaného došlo k dopravnej nehode, pri ktorej zomrel nebohý H. J. a ktorá dopravná nehoda nebola následkom okamžitej nepozornosti ani náhlej udalosti, ale že žalovaný viedol motorové vozidlo v ťažkom stupni opilosti, teda v stave, v akom nemal sadnúť do auta ako vodič, ale maximálne iba ako spolujazdec a ku kolízii, teda k dopravnej nehode došlo pri dvojnásobku maximálnej povolenej rýchlosti na mieste, kde by mal vodič zachovať zvýšenú mieru opatrnosti už aj preto, že v blízkosti nehody sa nachádza obľúbené reštauračné zariadenie a tak možno predpokladať pohyb osôb aj v nočných hodinách. Okrem toho súd zohľadnil aj skutočnosť a prihliadol pri tom aj pri určení výšky nemajetkovej ujmy, že žalovaný neprejavil ani najmenšiu snahu pomôcť žalobcom finančne, či osobne a ospravedlnil sa im až po nariadení hlavného pojednávania v trestnej veci. Žalovaný sa ku skutku priznal už v trestnom konaní, spolupracoval s OČTK, prejavil ľútosť, čo súd tiež zohľadnil, ako aj skutočnosť, že nekonal úmyselne, lebo trestný čin bol spáchaný z nedbanlivosti. Súd prihliadol na skutočnosť, že žalobkyňa 1) smrťou partnera prišla o milovanú osobu, o budúcnosť, ktorú si spolu plánovali, o zázemie a o domov a že túto ujmu pociťuje ako bolestivú aj preto, že sama je už sirotou, a preto potrebnú oporu u svojich rodičov nemôže nájsť. Smrť jej partnera zásadnou mierou poznamenala jej život, ale aj život jej dvoch detí. Takáto ujma nie je žiadnym spôsobom odstrániteľná, je trvalá a tragicky poznačila osudy celej rodiny. Vzhľadom na všetky tieto kritériá mal súd za to, že voľnou úvahou rozhodol dostatočne správne a spravodlivo o výške priznanej náhrady nemajetkovej ujmy. Výrokom II. súd preto žalobu žalobkyne 1) v prevyšujúcej časti zamietol, keď mal za to, že navrhovaná výška náhrady nemajetkovej ujmy žalobkyňou 1) v sume 33.000,- EUR je vysoká a neprimeraná. Vzhľadom k tomu, že o výške náhrady nemajetkovej ujmy súd rozhodoval aj voči žalobcom 2) a 3), jej deťom.

47. Výrokom III. súd rozhodol tak, že zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni 2) sumu 12.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. U žalobkyni 2) v čase smrti jej otca, nebohého H. J., išlo o maloletú zastúpenú v konaní zákonnou zástupkyňou, matkou žalobkyňou 1), ktorá v čase smrti svojho otca mala 15 mesiacov, vypovedala pred súdom v jej mene matka, ktorá potvrdila súdu, že maloletá bola veľmi upriamená a citovo naviazaná na otca. Uviedla, že jej prvé slová boli nie „mama“, ale „tato“ a pamätala si, že s matkou a bratom zvykli zapáliť sviečku, keď spolu išli popri tom mieste, kde sa nehoda stala a aj v súčasnosti, keď prídu na Slovensko, tak maloletá vie, kde jej zomrel ocko. Súd zohľadnil pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy vek maloletej, ktorá v podstate ani nepoznala svojho otca, lebo mala len 15 mesiacov a nebude ho poznať v podstate celý život, lebo s ním nebude tráviť toľko času, ako žalobcovia 4) až 6), a teda otec žalobkyni 2) nebude prítomný ani pri žiadnych dôležitých a významných udalostiach v živote žalobkyni 2). Súd zohľadnil skutočnosť, že jej partner sa venoval výchove svojich detí dennodenne, veľa času trávil s nimi, každý večer uspával maloletú dcéru, rozprával sa s ňou, prihováral sa jej, ako jej bude robiť copíky, keď bude väčšia, že ju bude nosiť do škôlky, do školy a podobne. Okrem toho súd prihliadol na skutočnosť, že čo sa týka žalobcov 4) až 6), tiež detí nebohého H. J., týmto súd priznal rozsudkom zo dňa 31.07.2024 sp. zn. 9C/80/2018-225 každému po 9.000,- EUR a v prevyšujúcej časti voči každému nárok zamietol, avšak rozsudok vo výrokoch, ktorými súd priznal žalobcom 4) až 6) sumu 9.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy sa stal právoplatným a v tomto rozhodnutí im súd priznal každému v prevyšujúcej časti sumu 3.000,- EUR a tým priznal žalobcom 4) až 6) každému po 12.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy tak, ako si to uplatnili v pôvodnej žalobe. Preto súd považoval za spravodlivé a správne, aby všetkým deťom nebohého H. J. priznal rovnakú výšku náhrady nemajetkovej ujmy, teda každému sumu 12.000,- EUR s poukazom na to, že žalobkyňa 2) v podstate svojho otca ani nepoznala, lebo ako 15 mesačná si ho ťažko bude pamätať a žalobca 3), syn mal v čase dopravnej nehody 10 rokov s tým, že bol intenzívne citovo na otca naviazaný a s poukazom na to, že žalobcovia 4) až 6) boli deti z predchádzajúceho manželstva a spolu strávili oveľa viac rokov intenzívnych a boli inak citovo závislí najmä po stránke emocionálnej, vzhľadom na prežité obdobie, chvíle, príležitosti ako žalobcovia 2) a 3). Toto súd zohľadnil, toto považoval za rozhodujúce kritérium, aby každé dieťa nebohého dostalo rovnakú

výšku náhrady nemajetkovej ujmy s prihliadnutím aj na majetkové pomery žalovaného, ktoré súd ešte bližšie zdôvodní. Okrem toho je potrebné poukázať aj na to, že u všetkých žalobcov 2) až 6) ako detí nebohého, dopad do ich osobnostných práv nebol taký intenzívny ako u partnerky, žalobkyni 1), lebo u žalobkyni 1) a jej partnera išlo o partnerský vzťah, čo súd hodnotil iným spôsobom a iným kritériom a u žalobcov 2) až 6) išlo o vzťah otca a detí, čiže to je rodičovský vzťah, a preto tam bol dopad smrti otca na deti iný. Okrem toho súd zohľadnil aj skutočnosť, že v čase smrti nebohého, všetky jeho deti boli finančne závislé od príjmu nebohého H. J., teda ich otca, ale najmä žalobcovia 2) a 3) z dôvodu, že žalobcovia 4) až 6) žili s matkou v spoločnej domácnosti, ktorá bola zárobkovo činná a tam nebohý platil na základe právoplatného rozhodnutia súdu výživné. Žalobkyňa 2) ako maloletá zastúpená matkou žiadala v žalobnom petite tiež výšku náhrady nemajetkovej ujmy sumou 33.000,- EUR. Túto sumu súd znížil na sumu 12.000,- EUR s poukazom na vyššie odôvodnenie. Preto vo zvyšnej prevyšujúcej časti žalobu voči žalobkyni 2) zamietol.

48. Výrokom V. súd rozhodol tak, že zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi 3) sumu 12.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd u žalobcu 3) tak ako už uviedol vyššie, zohľadnil skutočnosť, že bol dieťaťom nebohého H. J., takisto ako aj žalobkyňa 2) a žalobcovia 4) až 6) a postupoval rovnako aj u žalobcu 3) ako u ostatných detí nebohého H. J. pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy, keď mu priznal náhradu vo výške 12.000,- EUR, zohľadnil kritérium, a to najmä jeho vek, rodičovský vzťah otec – syn, jeho citovú naviazanosť na otca a trauma, ktorú prežil smrťou otca ako obrovský šok s diagnostikovaním posttraumatickej stresovej diagnózy v roku 2016 práve dôsledkom smrti otca, na čo tiež prihliadol. Rovnako prihliadol súd aj na tú skutočnosť, že žalobca 3) so svojím otcom trávil 10 rokov, teda už je to určitá časť z jeho života, otca si pamätá veľmi dobre vzhľadom na ich intenzívny vzťah každodenný a smrť svojho otca žalobca 3) pociťoval ako niečo nenapraviteľné s tým, že s touto vzniknutou ujmou sa bude musieť vysporiadať celý život. Žalobca 3) bol hmotne závislý na príjme svojho otca, keďže matka bola v čase dopravnej nehody na materskej dovolenke so žalobkyňou 2), teda jeho sestrou. Súd zohľadnil skutočnosť, že žalobca 3) mal so svojím otcom veľa zážitkov, na ktoré ako sám žalobca 3) uviedol, veľa a časti spomína a nikdy ich nezabudne. Súd zohľadnil, že nebohý ako otec brával svojho syna do školy a po škole sa s ním učil alebo hral. Žalobca 3) zdôraznil, že jeho otec bol veľmi dobrý človek a zodpovedný voči. Často ho brával so sebou do práce a žalobca 3) potvrdil súdu, že nikdy sa nebál ísť spolu s otcom v aute, lebo jeho otec bol dobrým vodičom a riadil zodpovedne a zodpovedne si vykonával svoju prácu ako taxikár. Jeho smrť znášal veľmi ťažko, bolo obdobie, že ani nechodil do školy ani von, aby neprechádzal pri mieste, kde sa stala dopravná nehoda, keďže tadiaľ chodil dennodenne do školy. Po smrti otca sa mu život úplne zmenil, bol ťažký, videl ako trpí aj jeho matka. Zdôraznil, že v čase smrti svojho otca on už nemal starých rodičov. Žalovaný ho v súvislosti s dopravnou nehodou nekontaktoval. Žalobca 3) ako maloletý zastúpený matkou žiadal v žalobnom petite tiež výšku náhrady nemajetkovej ujmy sumou 33.000,- EUR. Túto sumu súd znížil na sumu 12.000,- EUR s poukazom na vyššie odôvodnenie. Preto vo zvyšnej prevyšujúcej časti žalobu voči žalobcovi 3) zamietol.

49. Výrokom VII. súd rozhodol tak, že zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni 4) sumu 3.000,- EUR v zostávajúcej časti titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rovnako súd rozhodol aj u žalobkyni 5) a žalobcu 6) ako detí nebohého H. J. z predchádzajúceho manželstva. Súd u žalobcov 4) až 6) rozhodoval iba o zostávajúcej časti, v ktorej zamietol žalobu rozsudkom sp. zn. 9C/80/2018-225 zo dňa 31.07.2024, kde im súd každému priznal po 9.000,- EUR a v tejto časti sa rozsudok súdu prvej inštancie sa stal právoplatným dňa 16.09.2024 a z tohto dôvodu každému zo žalobcov 4) až 6) súd priznal titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 12.000,- EUR. U žalobkyni 4) súd zistil, že je dcérou neb. H. J. pochádzajúca z predchádzajúceho manželstva nebohého. V čase smrti otca mala žalobkyňa 17 rokov, bola ešte neplnoletá a je sestrou žalobkyne 5) a žalobcu 6) a smrť svojho otca znášala veľmi zle, lebo s ním zažila veľmi veľa pekného a nezabudnuteľného, má množstvo spomienok, ako trávila čas s otcom a sestrou. Opisuje otcovu každodennú starostlivosť a skutočnosť, že život po smrti jej otca je veľmi ťažký a veľmi jej chýba a ťažko sa s tým vyrovnáva. Stratou otca prišla o možnosť prežiť život s blízkou osobou, o rodinné oslavy, sviatky, či životné míľniky, ktoré sa už nikdy neuskutočnia. Prišla o každodennú otcovskú prítomnosť, dôslednú starostlivosť, ktorá je pre zdraví emocionálny vývoj dieťaťa nenahraditeľná. V čase dopravnej nehody žalobkyňa 4) bola študentkou, materiálne závisela od otcovskej finančnej podpory. Preto ujma, ktorú smrťou svojho otca žalobkyňa pociťuje, je ujma nielen emocionálneho charakteru, ale aj ujma, ktorá má dopad na sociálny a existenčný život žalobkyne. Žalobkyňa poukázala na to, že jej otec bol veľmi starostlivý a pyšný na všetky svoje deti. Pre matku žalobkyne smrť otca bol veľký nápor, lebo musela

oveľa viac pracovať ako dovtedy, aby uživila tri deti a seba, a preto žalobkyňa 4) spolu so svojou sestrou, žalobkyňou 5), brigádovali, aby zárobkom, ktorý takto získali, vedeli svojej matke finančne pomôcť, ktorá sa musela zamestnať aspoň u dvoch zamestnávateľov, aby vládala platiť všetko, čo sa týka troch detí a domácnosti. Okrem toho žalobkyňa pomáhala svojej matke aj výchovou a starostlivosti o brata, žalobcu 6), ktorý mal v čase dopravnej nehody otca iba 9 rokov. Súd preto rozhodol tak, že v zostávajúcej časti priznal zvyšok sumy titulom náhrady nemajetkovej ujmy žalobkyni 4) sumou 3.000,- EUR vzhľadom k tomu, že žalobcovia 4) až 6) všetci žiadali rovnako v žalobnom návrhu priznať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy 12.000,- EUR a takúto sumu súd týmto rozsudkom aj priznal a považoval takto priznanú sumu za správnu a dostačujúcu vzhľadom na voľnú úvahu súdu a vzhľadom aj na majetkové pomery žalovaného, čo súd pri rozhodovaní zohľadnil, ako aj skutočnosť, že na strane žalovaného nevystupuje poisťovňa, ktorá by vykonala úhradu náhrady nemajetkovej ujmy z PZP. Zo strany súdu ide o spravodlivú satisfakciu, ktorá čiastočne zmierni trýznivý zásah do osobnostných práv, pričom zohľadňuje dĺžku konania a predĺženú psychickú záťaž žalobcov 4) až 6).

50. Výrokom VIII. súd rozhodol tak, že zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni 5) sumu 3.000,- EUR v zostávajúcej časti titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rovnako súd rozhodol aj u žalobkyni 4) a žalobcu 6) ako detí nebohého H. J. z predchádzajúceho manželstva. Súd u žalobcov 4) až 6) rozhodoval iba o zostávajúcej časti, v ktorej zamietol žalobu v rozsudku sp. zn. 9C/80/2018-225 zo dňa 31.07.2024, kde im súd každému priznal po 9.000,- EUR a v tejto časti sa rozsudok súdu prvej inštancie stal právoplatným dňa 16.09.2024 a z tohto dôvodu každému zo žalobcov 4) až 6) súd priznal titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 12.000,- EUR. U žalobkyni 5) súd zistil, že je dcérou neb. H. J. pochádzajúcej z predchádzajúceho manželstva nebohého a je sestrou žalobkyne 4) a žalobcu 5). V čase smrti otca mala žalobkyňa 5) 15 rokov, bola maloletá a svojho otca opísala ako fantastického, starostlivého, pozorného, pomáhajúceho najmä potom, ako sa jej rodičia rozviedli s tým, že jej otec stále pomáhal matke, bývalej manželke s platením šekov a opravou hocičoho v domácnosti, ale najmä ako veľa sa venoval všetkým deťom, ktoré mal nie len z manželstva, ale aj so žalobkyňou 1). Žalobkyňa poukázala na to, že často navštevovala domácnosť a novú rodinu svojho otca, vždy si veľmi rozumeli všetci a ona vnímala, že otec je veľmi spokojný s novou partnerkou a ich spoločnými deťmi. Život po smrti otca je ťažší, stále na neho spomína a veľmi jej chýba. Odišiel jej kus života, nastala úzkosť, panické záchvaty a naštrbená psychika. Za pomoci sestry, žalobkyne 4), začali brigádovať, aby takýmto spôsobom finančne pomohli matke udržať domácnosť a starostlivosť o v tom čase maloletého brata, žalobcu 6). Poukázala na to, že s otcom strávila značnú časť života, aj keď v poslednom období pred tragédiou došlo k dočasnému presunu do inej domácnosti, ale ich vzájomné väzby zostali silné, pravidelné a intenzívne, a preto nemožno krátke obdobie bez spolužitia považovať za zníženie intenzity citového vzťahu. Náhla strata otca v mladom veku znamenala pre žalobkyňu psychický otras, šok, ktorého dopady znášala veľmi ťažko. Utrpenie spôsobené stratou otca najmä morálneho vzoru pociťuje dennodenne vo forme emocionálnej bolesti, úzkosti a pocitu straty bezpečia. Zdôraznila, ako sa vedel jej otec postarať ako o predchádzajúcu rodinu, tak aj o súčasnú rodinu, o všetky svoje deti a po rozvode s matkou žalobkyne pomáhal matke žalobcov 4) až 6) splatením šekov a kúpou rôznych vecí pre deti, okrem výživného. Súd preto rozhodol tak, že v zostávajúcej časti priznal zvyšok sumy titulom náhrady nemajetkovej ujmy žalobkyni 5) sumou 3.000,- EUR vzhľadom k tomu, že žalobcovia 4) až 6) všetci žiadali rovnako v žalobnom návrhu priznať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy 12.000,- EUR a takúto sumu súd týmto rozsudkom aj priznal a považoval takto priznanú sumu za správnu a dostačujúcu vzhľadom na voľnú úvahu súdu a vzhľadom aj na majetkové pomery žalovaného, čo súd pri rozhodovaní zohľadnil, ako aj skutočnosť, že na strane žalovaného nevystupuje poisťovňa, ktorá by vykonala úhradu náhrady nemajetkovej ujmy z PZP. Zo strany súdu ide o spravodlivú satisfakciu, ktorá čiastočne zmierni trýznivý zásah do osobnostných práv, pričom zohľadňuje dĺžku konania a predĺženú psychickú záťaž žalobcov 4) až 6).

51. Výrokom IX. súd rozhodol tak, že zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi 6) sumu 3.000,- EUR v zostávajúcej časti titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rovnako súd rozhodol aj u žalobkyni 4) a žalobkyni 5) ako detí nebohého H. J. z predchádzajúceho manželstva. Súd u žalobcov 4) až 6) rozhodoval iba o zostávajúcej časti, v ktorej zamietol žalobu v rozsudku sp. zn. 9C/80/2018-225 zo dňa 31.07.2024, kde im súd každému priznal po 9.000,- EUR a v tejto časti sa rozsudok súdu prvej inštancie stal právoplatným dňa 16.09.2024 a z tohto dôvodu každému zo žalobcov 4) až 6) súd priznal titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 12.000,- EUR. U žalobcu 6) súd zistil, že je synom neb. H. J. a bratom žalobkyne 4) a 5) a v čase úmrtia svojho otca mal 9 rokov, bol maloletý, jeho vzťah s otcom bol veľmi dobrý, veľa času spolu trávili, spolu aj s novou

rodinou otca, uviedol, že sa spolu zúčastňovali rôznych akcií, mali spolu veľa zážitkov a zdôraznil, že jeho otec vedel vyriešiť akýkoľvek problém, ktorý nastal či už v rodine alebo mimo rodiny. Uviedol, že často chodil prespávať do novej rodiny otca a cítil sa tam spolu s nimi veľmi dobre a videl ako sa jeho otec teší a je šťastný, že má veľkú rodinu. Žalobca zdôraznil, že nikdy nevnímal situáciu tak, že by jeho otec a sestry nemal rovnako rád, naopak, vnímal to tak, že jeho otec má všetky deti rovnako rád. Poukázal na to, že smrť otca znášal veľmi zle a ťažko, nevychádzal z domu. Uviedol, že bol hmotne a finančne závislý na otcovi, keďže bol v čase dopravnej nehody maloletý, mal iba 9 rokov. S jeho výchovou matke pomáhali jeho sestry, žalobkyne 4) a 5). Náhla strata otca pre neho znamenala veľký psychický otras. Žalobca 6) ťažko znášal a zle prežíval pretrvávajúce utrpenie a neistotu v súvislosti s dlhotrvajúcim vyriešením trestného konania ohľadom dopravnej nehody. Už toto predĺžené súdne konanie mu spôsobilo dodatočnú nemajetkovú ujmu – psychickú záťaž, obavy o spravodlivé uznanie nároku, narušené sústredenie sa na štúdium a každodenné povinnosti. Opakované súdne pojednávania a neustále pripomínanie tragédie mu spôsobovali trvalý stres, ktorý sa u neho prejavoval emocionálne aj telesne, problémami so spánkom, zvýšenou úzkosťou. Je možné konštatovať, že deti nebohého, teda žalobcovia 2) až 6) boli pripravení o jedinečný a nenahraditeľný rodinný vzťah, o citovú a osobnú oporu, o zdieľanie radostí a starostí každodenného života. Smrť ich otca im spôsobila šok, smútok, úzkosť a pocity zúfalstva, ktoré museli prekonávať samy, bez možnosti opory v osobe, ktorá bola prirodzenou súčasťou ich života. Súd preto rozhodol tak, že v zostávajúcej časti priznal zvyšok sumy titulom náhrady nemajetkovej ujmy žalobkyni 5) sumou 3.000,- EUR vzhľadom k tomu, že žalobcovia 4) až 6) všetci žiadali rovnako v žalobnom návrhu priznať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy 12.000,- EUR a takúto sumu súd týmto rozsudkom aj priznal a považoval takto priznanú sumu za správnu a dostačujúcu vzhľadom na voľnú úvahu súdu a vzhľadom aj na majetkové pomery žalovaného, čo súd pri rozhodovaní zohľadnil, ako aj skutočnosť, že na strane žalovaného nevystupuje poisťovňa, ktorá by vykonala úhradu náhrady nemajetkovej ujmy z PZP. Zo strany súdu ide o spravodlivú satisfakciu, ktorá čiastočne zmierni trýznivý zásah do osobnostných práv, pričom zohľadňuje dĺžku konania a predĺženú psychickú záťaž žalobcov 4) až 6).
52. Je dôvodné uviesť i to, že vodiacimi parametrami proporcionálne spravodlivého zadosťučinenia je atribút primeranosti, ktorý je rozhodujúcim kritériom priznávania odškodnenia, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie. Kritériu primeranosti priznávanej peňažnej satisfakcie priamo úmerne zodpovedá aplikácia tzv. statusu obete, ktorú objasnil Európsky súd pre ľudské práva vo svojej rozhodovacej činnosti, keď uviedol, že pokiaľ má náprava kompenzačný charakter, jej výška nemusí byť rovnaká, akú by priznal v porovnateľných prípadoch súd, nesmie však byť zjavne neprimeraná okolnostiam prípadu, pričom pri posudzovaní tejto primeranosti je potrebné zohľadňovať aj životnú úroveň v danej krajine, a tiež to, či priznaná suma nevybočuje z právnej tradície v danej krajine. Ústavný súd ČR konštatoval, že pri stanovený výšky čiastky relutárnej náhrady je nutné použiť princíp proporcionality tiež spôsobom, že všeobecné súdy porovnajú čiastky tejto náhrady prisúdené v iných prípadoch.

53. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení poukázal na to, že súd prvej inštancie síce poukázal na doterajšiu súdnu prax, avšak neuviedol ani jedno rozhodnutie, z ktorého vychádzalo jeho porovnávanie a právne úvahy. Žalovaný v odvolaní zase poukázal na to, že súd prvej inštancie nevychádzal z rozhodovacej súdnej praxe pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy.
V tejto súvislosti súd poukazuje na jednotlivé rozhodnutia najprv Okresného súdu Nové Zámky a následne aj iných súdov v Slovenskej republike. Ide o potencionálne porovnateľné rozhodnutia, aj keď ani jedno z uvedených rozhodnutí nekorešponduje s daným prípadom, pretože takmer všetky prípady sú riešené za účasti poisťovne na strane žalovaného, ktorá následne plnila. Prejednávaný spor je o to komplikovanejší, že na strane žalovaného poisťovňa odmietla vstup do konania a túto skutočnosť súd musel zohľadniť.
Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 13C/175/2011-597 zo dňa 26.04.2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/170/2019-686 zo dňa 08.07.2020 súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy manželke vo výške 10.500,- EUR a maloletému dieťaťu vo výške 14.000,- EUR v súvislosti so smrťou pri dopravnej nehode, rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9C/121/2011-485 zo dňa 05.09.2016 rozhodol tak, že maloletému dieťaťu priznal sumu 50.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy, vo zvyšku žalobu zamietol, matke nebohého, žalobkyni 2) priznal sumu 10.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy, otcovi nebohého, žalobcovi 3) priznal obdobne náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- EUR, vo zvyšku súd žalobu zamietol a matke maloletej žalobkyni 1) – partnerke nebohého, žalobkyni 5) priznal sumu 15.000,- EUR, vo zvyšku súd žalobu zamietol, bratovi nebohého, žalobcovi 4) priznal sumu 5.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy a vo zvyšku súd žalobu zamietol s tým, že Krajský súd na základe odvolania žalobcov proti

zamietajúcim častiam žaloby, a na základe odvolania žalovaného rozhodol rozsudkom dňa 30.11.2017 sp. zn. 9Co/8/2017-542 tak, že rozsudok súdu prvej inštancii v napadnutom výroku I. do sumy 15.000,- EUR potvrdil a vo zvyšnej vyhovujúcej časti rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III., IV., V., VI., VII., VIII. a IX. potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku X. zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 5) sumu 10.000,- EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Okrem toho potvrdil aj napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie XI., XII., XIII., XIV. a XV. týkajúcich sa trov konania. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre dňa 11.01.2018, rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4C/119/2014-163 zo dňa 04.05.2017 rozhodol tak, že žalobcom 1) a 2) – rodičom nebohého, priznal náhradu nemajetkovej ujmy po 15.000,- EUR, žalobkyni 3), ktorá bola sestrou nebohého priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- EUR a žalobkyni 4), ktorá bola družkou nebohého priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- EUR. Rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil rozsudkom zo dňa 21.06.2018 sp. zn. 7Co/286/2017-268 v celom rozsahu. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01.04.2019, rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 13C/378/2015-213 zo dňa 28.04.2017 súd priznal žalobkyni, matke zomrelého syna titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 10.000,- EUR, pričom pôvodne žiadala sumu 33.000,- EUR a v zostávajúcej časti súd žalobu zamietol. Z dôvodu odvolania žalovaných 1) a 2) v predmetnej veci odvolací súd rozhodol vo veci rozsudkom dňa 21.06.2018 sp. zn. 7Co/297/2017-293 tak, že zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal žalované 1) a 2) k povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 20.000,- EUR, do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jednej zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhej žalovanej a vo zvyšku súd žalobu zamietol. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.08.2018, rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 13C/198/2015-176 zo dňa 28.07.2017 súd priznal žalobkyni 1) – manželke nebohého sumu 25.000,- EUR a žalobcom 2) a 3) ako deťom zomrelého každému po 30.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy, pričom pôvodne sa každý zo žalobcov domáhal náhrady nemajetkovej ujmy po 100.000,- EUR. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol a v dôsledku odvolania žalovaných 1) a 2) odvolací súd rozhodol o náhrade nemajetkovej ujmy rozsudkom zo dňa 20.02.2019 sp. zn. 6Co/234/2017-251 a zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zaviazal žalovaných 1) a 2) k povinnosti zaplatiť žalobkyni 1) sumu 25.000,- EUR, žalobkyni 2) a žalobcovi 3) sumu 30.000,- EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných povinnosť druhého zaniká. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.05.2019, rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16C/166/2013-333 zo dňa 03.11.2017 súd priznal žalobcovi sumu 50.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy a v zostávajúcej časti žalobu zamietol, pričom sa žalobca domáhal zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 150.000,- EUR, pričom žalobca ako 7-ročný maloletý stratil oboch rodičov ako aj mladšieho brata v dôsledku dopravnej nehody zamestnanca žalovaného, ktorý bol za to právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 14T/19/2011 a v dôsledku odvolania žalovaného Krajský súd rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 12.12.2018 pod sp. zn. 25Co/6/2018-391 tak, že v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.01.2019.

54. Súd v rámci proporcionality a komparácie pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy zohľadnil aj ďalšie rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, na ktoré poukazuje, a to rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 18C/286/2016 zo dňa 19.10.2017, keď súd priznal žalobkyni 1) – manželke nebohého, náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- EUR s tým, že plnením jednej zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhej žalovanej, vo zvyšku súd žalobu zamietol, žalobkyni 2) - dcére priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,- EUR s tým, že plnením jednej zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhej žalovanej, vo zvyšku súd žalobu zamietol, žalobcovi 3) – synovi, priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,- EUR s tým, že plnením jednej zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhej žalovanej, vo zvyšku súd žalobu zamietol, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/273/2018 zo dňa 24.04.2019, s tým, že išlo o nebohého manžela a otca detí, ktorý zomrel pri dopravnej nehode vo veku nedožitých 46 rokov, rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 10C/85/2018 zo dňa 22.05.2019 súd priznal žalobkyni 1) sumu 20.000,- EUR, žalobkyni 2) sumu 15.000,- EUR, žalobkyni 3) sumu 15.000,- EUR a žalobkyni 4) sumu 10.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy a vo zvyšku súd žalobu zamietol, pričom sa jednalo o smrť manžela žalobkyne 1), otca žalobkýň 2) a 3) a syna žalobkyne 4), ku ktorej došlo pri dopravnej nehode a žalobcovia pôvodne žiadali žalobným návrhom nahradiť nemajetkovú ujmu každému zo žalobcov po 40.000,- EUR, v dôsledku odvolania strán sporu Krajský súd rozhodol rozsudkom zo dňa 01.10.2020 sp. zn. 8Co/31/2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie

v napadnutom vyhovujúcom výroku I. týkajúcom sa povinnosti žalovaných 2) a 3) voči žalobcom 1) a 2) zmenil tak, že žalovaní 2) a 3) sú povinní zaplatiť žalobkyni 1) sumu 17.000,- EUR a žalobkyni 2) sumu 12.000,- EUR, vo zvyšnej časti priznaných nárokov žalobcov 1) a 2) žalobu zamietol, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti výroku I. týkajúcom sa povinnosti žalovaných 2) a 3) voči žalobcom 3) a 4) potvrdil, rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 21C/279/2016 zo dňa 10.07.2018 súd priznal žalobkyni 1) sumu 15.000,- EUR, žalobkyni 2) sumu 12.000,- EUR, žalobkyni 3) sumu 13.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy a vo zvyšku súd žalobu zamietol a Krajský súd v dôsledku odvolania žalovaného 2) rozhodol rozsudkom dňa 23.01.2019 sp. zn. 24Co/299/2018 a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II., III., V., VI., VII. potvrdil s tým, že žalobcovia sa domáhali podanou žalobou od žalovaných 1) a 2) titulom náhrady nemajetkovej ujmy každý po 30.000,- EUR z dôvodu smrti manžela žalobkyne 1) a otca žalobkýň 2) a 3) v dôsledku dopravnej nehody, rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 16C/53/2019 zo dňa 12.10.2020 súd priznal žalobcovi 1) sumu 20.000,- EUR, žalobcovi 2) sumu 20.000,- EUR, žalobcovi 3) sumu 20.000,- EUR, žalobcovi 4) sumu 6.000,- EUR, žalobcovi 5) sumu 3.000,- EUR, žalobcovi 6) sumu 3.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy v dôsledku usmrtenia blízkej osoby pri dopravnej nehode manžela a otca detí, pričom pôvodne si všetci žalobcovia 1) až 6) uplatnili titulom náhrady nemajetkovej ujmy žalobcovia 1) až 3) sumu vo výške 33.500,- EUR, žalobcovia 4) a 5) vo výške 10.000,- EUR a žalobca 6) vo výške 20.000,- EUR. V dôsledku odvolania žalovaného Krajský súd v Bratislave rozhodol rozsudkom dňa 25.01.2022 sp. zn. 8Co/38/2021 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil, rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28C/22/2019-114 zo dňa 23.10.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/6/2021 súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy manželke, ktorí spolu žili 17 rokov vo výške 30.000,- EUR a trom maloletým deťom vo výške 20.000,- EUR v súvislosti so smrťou pri dopravnej nehode, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/83/2012 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/18/2016 súd priznal za usmrtenia manžela žalobkyne 1) a otca žalobcov 2) a 3) zomrelého na následky ťažkých zranení pri dopravnej nehode náhradu nemajetkovej ujmy vo výške trikrát 23.000,- EUR. Je potrebné zdôrazniť, že pri všetkých týchto uvedených rozhodnutiach súdov Slovenskej republiky na strane žalovaných vystupovala vždy poisťovňa. Súd pri rozhodovaní v predmetnej veci zohľadnil a vychádzal aj z rozhodovacej praxe iných Krajských súdov SR a Najvyššieho súdu SR v obdobných prípadoch. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý v konaní pod sp. zn. 12Co/465/2014 potvrdil priznanie náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej smrťou manžela – otca vo výške 3 x 33.500,- EUR, Krajského súdu v Trnave, ktorý rozhodnutím v konaní pod sp. zn. 11Co/116/2013 potvrdil náhradu nemajetkovej ujmy manželke vo výške 33.000,- EUR za smrť manžela na základe trestného činu usmrtenia pri dopravnej nehode. Krajský súd v Trnave rozhodnutím pod sp. zn. 9Co/423/2012 priznal náhradu nemajetkovej ujmy 1 x 20.000,- EUR a 2 x po 30.000,- EUR za smrť manželky a matky na základe trestného činu usmrtenia pri dopravnej nehode. Najvyšší súd rozhodnutím 7Cdo/170/2016 dovolanie žalovanej poisťovne odmietol, keď bola v konaní za smrť syna / brata pri dopravnej nehode priznaná žalobcom náhrada nemajetkovej ujmy 40.000,- EUR. Najvyšší súd SR v konaní rozhodnutí pod 5Cdo/178/2018 dovolanie odmietol v konaní, kde bola za stratu blízkej osoby (syna), ktorý bol usmrtený pri dopravnej nehode priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 2 x 15.000,- EUR.

55. Súd prvej inštancie nesporne zobral zreteľ na hierarchiu chráneného záujmu v rámci poradia osobnostných práv, ku ktorých porušeniu v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcov došlo. V kontexte uvedeného súd udáva, že z rozhodnutia ÚS SR č. 22/2024 vyplýva, že zásada proporcionality, v kontexte primeranosti vyjadruje i to, že čím má chránený záujem spoločnosti väčšiu hodnotu, tým väčšia suma náhrady môže byť dotknutej osobe priznaná súdom. Poradie chránených záujmov je v európskej právnej kultúre rozvrstvené nasledovne: 1. život človeka, 2. telesná a duševná integrita, 3. ľudská dôstojnosť a osobná sloboda, 4. majetok a nehmotné statky (vrátane náhrady škody osobám s blízkym vzťahom k zomrelému alebo k vážne zranenému poškodenému), by mali byť pre objektívne podobné ujmy priznané porovnateľné čiastky (čl. 10:301 odsek 3 Princípov Európskeho deliktuálneho práva).

56. K majetkovým pomerom žalovaného je potrebné uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo súdu preukázané, že v čase dopravnej nehody v roku 2015 bol žalovaný študentom 4. ročníka gymnázia, teda nebol zárobkovo činný, od 01.09.2016 do 30.06.2021 bol študentom Právnickej fakulty UK Bratislava, od roku 2021 do 17.02.2022 pracoval na základe Dohody o pracovnej činnosti a od 17.02.2022 bol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody v dôsledku predmetnej právnej veci, ktorá je predmetom tohto konania a od 10.09.2024 bol v pracovnom pomere na základe predloženej Pracovnej

zmluvy z 09.09.2024 s hrubým mesačným príjmom 750,- EUR mesačne ako pomocný predajca a od 09.08.2025 je opäť zamestnancom ako odborný administratívny pracovník – právny asistent v advokátskej kancelárii s hrubou mesačnou mzdou vo výške 816,- EUR na základe predloženej Pracovnej zmluvy zo dňa 08.08.2025 a že v súčasnosti žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Ďalej bolo zistené, že žalovaný nevlastní žiadny nehnuteľný majetok ani hnuteľný majetok vyššej hodnoty. Súd pri rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy žalobcov 1) až 6) zohľadnil aj túto skutočnosť, ako aj to, že prejavil ľútosť a že spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, avšak tieto skutočnosti nemajú vplyv na vznik nemajetkovej ujmy. Ďalej súd prvej inštancie zohľadnil samotnú ľútosť žalovaného, ako aj to, že nejde o úmyselný trestný čin, ale o trestný čin z nedbanlivosti, tiež ospravedlnenie žalovaného vo vzťahu ku každému žalobcovi individuálne, teda kedy sa ospravedlnil a voči komu, ale určite zohľadnil aj skutočnosť, že žalovaný do rozhodnutia súdu prvej inštancie materiálne dobrovoľne žalobcom žiadnym spôsobom nepomohol ani neprispel, lebo to v konaní nebolo preukázané, ani to netvrdil. Okrem toho v tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 2C/61/2010-261 zo dňa 05.02.2014, ktorý v súvislosti s nemajetnosťou strany sporu uviedol, že: „Jej nepriaznivá finančná situácia nie je pre stanovenie výšky peňažnej satisfakcie rozhodujúca. Rozhodujúcou sú okolnosti, za ktorých k porušeniu osobnostných práv u žalobcov 1) až 3) došlo, ako aj závažnosť vzniknutej ujmy. Nebolo možné opomenúť skutočnosť, že jej neoprávneným zásahom došlo nielen k strate života, ale aj k zásahu do manželských vzťahov a zániku manželstva a k ničím nenahraditeľného zásahu do väzieb, ktoré majú deti so svojím rodičom.“ S týmto názorom sa súd prvej inštancie tiež stotožnil, okrem iného, toto rozhodnutie Okresného súdu Brezno potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/465/2014 zo dňa 30.07.2015. Je potrebné k majetkovým pomerom žalovaného uviesť to, že ako súd prvej inštancie, tak aj odvolací súd jednoznačne konštatovali, že v prejednávanom spore došlo k neoprávnenému zásahu do súkromia žalobcov chráneného ustanovením § 11 OZ, ktorého súčasťou je aj rodinný život, kedy z objektívneho pohľadu predstavuje strata jedného z členov tohto spoločenstva v plnej miere neodčiniteľnú ujmu, ktorá dopadá na ostatných členov, a preto náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 odsek 2 OZ je primeraným prostriedkom obrany proti neoprávnenému zásahu. Z tohto súd vychádzal a aj keď sú majetkové pomery žalovaného také, aké sú, jednoducho nárok žalobcov je daný a bolo potrebné o ňom rozhodnúť a priznať žalobcom náhradu nemajetkovej ujmy.

57. S ohľadom na všetko vyššie uvedené, zohľadňujúc individuálne okolnosti tejto veci, za ktorých k zásahu do osobnostných práv žalobcov došlo, intenzitu, trvanie a dôsledky tohto zásahu, prihliadajúc tak na vlastnú rozhodovaciu činnosť v obdobných prípadoch, ako i na rozhodovaciu prax odvolacích súdov v obdobných prípadoch, ako aj iných okresných súdov, tiež berúc zreteľ na hierarchiu osobnostných práv, k porušeniu ktorých došlo, súd prvej inštancie dospel k takému záveru, že za primerané v danej veci považoval odškodnenie žalobcov titulom náhrady nemajetkovej ujmy v takom rozsahu, ako to uviedol v bode I., II., III., V., VII., VIII., IX.

58. Je objektívne dané, že dieťa vníma stratu rodiča bolestne, rovnako o to viac partner, ktorý je citovo a emočne inak upnutý na svojho partnera, v danom prípade o to viac, že sa mali žalobkyňa 1) a nebohý zosobášiť, ale neb. H. J. v dôsledku protiprávneho konania žalovaného zomrel. V prípade všetkých žalobcov išlo o osoby blízke, lebo žalobkyňa 1) ako partnerka a žalobcovia 2) a 3) ako maloleté deti spolu zdieľali a bývali v jednej domácnosti a žalobcovia 4) až 6) boli tiež jeho deti z predchádzajúceho manželstva, s ktorými sa nebohý stretával takmer denno-denne a všetci boli odkázaní finančne od nebohého, keď jeho partnerka bola v čase jeho smrti na materskej dovolenke a vychovávala ešte dve deti a nebohý platil výživné na 3 maloleté deti pochádzajúce z predchádzajúceho manželstva po rozvode.
Z uvedeného nepochybne vyplýva, že privodením smrti H. J. ako osoby blízkej došlo k zásahu do práva žalobcov 1) až 6) na súkromie, súkromný a rodinný život. Takýto zásah je nezmeniteľný a ničím nenapraviteľný. Smrť osoby blízkej predstavuje objektívne pre každého človeka smútok, úzkosť, šok z náhlej straty osoby a samozrejme ochudobnenie o rozvoj vzťahov s nebohým do budúcnosti pri veku nebohého, ktorý mal v čase smrti 46 rokov. Existencia príčinnej súvislosti medi zásahom a vzniknutou ujmou je evidentná a vyplýva z vyššie uvedeného. Nebyť protiprávneho konania žalovaného, nedošlo by k neoprávneným zásahom do práv žalobcov. Ujma, ktorá im vznikla, je neodčiniteľná. Preto je na mieste priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 odsek 2 OZ, keďže táto je primeraným prostriedkom obrany proti neoprávnenému zásahu. Súd poukazuje na to, že výška priznanej nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to vo vzťahu k žalobcom, nie je žiadnou hmotnou satisfakciou, ale určitým gestom slušnosti a spravodlivosti a v žiadnom prípade nemôže odčiniť dopad tragickej udalosti, ktorá nastala následkom neuváženého konania žalovaného, ktorý si bol vedomý požitia väčšieho

množstva alkoholických nápojov a napriek tejto skutočnosti sa rozhodol sadnúť za volant a riadiť auto a ešte mal aj odvahu odviesť so sebou známu, ktorá sedela vedľa neho na sedadle v aute, potom, ako požil návykovú látku. Toto konanie žalovaného bolo absolútne v rozpore s konaním a zmýšľaním zodpovednej osoby. Výška súdom priznaných súm jednotlivým žalobcom podľa názoru súdu nemôže viesť ani k neprimeranému obohateniu žalobcov a nie je ani náhradou príjmu prípadne niečím iným, čo ani v danom prípade byť nemôže, pričom je primeraná pri prihliadnutí na závažnosť vzniknutej ujmy tak, ako to bolo preukázané vykonaným dokazovaním a ako je to vyššie uvedené a tiež aj vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Je nepochybné, že táto udalosť bude mať v živote žalobcov trvalé následky, ktoré nie je možné ničím úplne odstrániť, keď vyhasol život relatívne mladého muža (vek 46 rokov) úplne zbytočne pre protiprávne konanie žalovaného, ktorý neuvážene sa rozhodol riadiť auto, potom, ako si bol úplne vedomý požitia väčšieho množstva alkoholických nápojov, k čomu sa sám priznal v trestnom konaní a čo je evidentné zo spisu 3T/105/2016 a ktorú skutočnosť nenamietal ani v trestnom konaní ani v občianskoprávnom konaní.

59. Na základe zisteného možno konštatovať, že žalobcovia mali s neb. H. J. výnimočne dobrý vzťah, či už partnerský, rodičovský alebo otcovský, lebo jednak žalobcovia 1) až 3) bývali s ním v spoločnej domácnosti, boli mu najbližší, so žalobcami 4) až 6) svojimi ďalšími deťmi z predchádzajúceho manželstva sa dennodenne stretávali, nežili v spoločnej domácnosti, no rovnako im pomáhal finančne, materiálne, pri učení, teda vo všetkom, pričom žalobcovia 1) až 3) boli finančne úplne závislí od nebohého, ktorý sa ako o nich, tak aj o spoločnú domácnosť bezpochyby riadne staral. Všetci žalobcovia spolu robili a zúčastnili sa rôznych aktivít. Žalobcovia bezpochyby opísali vo svojich výpovediach pred súdom neohraničenú lásku a pomoc, ktorú nebohý poskytoval ako svojej partnerke, tak aj svojím všetkým deťom v tom čase maloletým. Po smrti nebohého sa všetko zmenilo a žalobcovia samozrejme nemôžu s nebohým ďalej zdieľať či už rodinný alebo spoločný život. Preto súd priznal žalobcom náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri posudzovaní výšky nemajetkovej ujmy u žalobcov súd teda prihliadol na to, že zadosťučinenie musí byť primerané s prihliadnutím na závažnosť ujmy a zásahu do ich základných práv a zohľadnil okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv došlo (spáchaním trestného činu).

60. V prejednávanej veci bolo nesporne preukázané, že neoprávneným zásahom, za ktorý zodpovedá žalovaný, bola narušená celistvosť rodiny žalobcov 1) až 3) a vzťah otca žalobcov 4) až 6), lebo bolo zasiahnuté do ich rodinného a súkromného života, pričom následky tohto zásahu sú trvalé a nezvrátiteľné. Každý človek je jedinečná a neopakovateľná bytosť. Hodnota ľudského života je nevyčísliteľná v peniazoch. Účelom majetkovej ujmy je zmierniť duševnú bolesť. Vzhľadom na závažnosť vzniknutej ujmy (smrť partnera, otca detí, aj maloletých), keď v rodine a živote žalobcov došlo k nenapraviteľným a negatívnym zmenám a k strate rodinných vzťahov úmrtím druha – partnera a otca detí, ako osoby pre ne najbližšej, ktorý bol v aktívnom veku zdravý, v prevažujúcej miere finančne zabezpečujúci takmer dve rodiny, plný energie so životnými plánmi do budúcna v kruhu rodiny a keď žalobcovia stratili možnosť trávenia a prežívania spoločných chvíľ s nebohým v budúcnosti, spolu navzájom, ďalej na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva (dopravná nehoda spôsobená výlučne žalovaným ako vodičom motorového vozidla), ďalej na okolnosti úmrtia H. J. pri predmetnej dopravnej nehode, keď smrť nebohého nastala nečakane, ďalej na atribút primeranosti v záujme dosiahnutia účelu kompenzácie, na okolnosti, že žalovaný sa ospravedlnil iba žalobkyni 1) aj to až na hlavnom pojednávaní v trestnej veci a ostatným žalobcom sa neospravedlnil, neuhradil dobrovoľne žiadnu škodu, materiálne žalobcom nepomohol a vzhľadom aj na princíp právnej istoty (právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo – Čl. 2 C.S.P.).

61. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 odsek 1 a § 262 odsek 1 C.S.P., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu ako je tomu v tomto prípade pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy súdom podľa ust. § 13 odsek 3 OZ. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku a nemožno ho preto zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku konania na základe úvahy súdu. Žalobca má v takom prípade právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy, nie zo sumy žalovanej. Priznanie plnej náhrady trov konania z prisúdenej sumy je odôvodnené interpretáciou pojmom „úspech vo veci“, keďže ten sa musí skúmať čo do právneho

základu a nie čo do výšky priznaného nároku. V zmysle vyššie uvedeného si žalobcovia v tomto spore uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch celkom vo výške 135.000,- EUR, súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť im spolu 77.000,- EUR a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovia mali v tomto spore vo veci nároku na ochranu osobnosti vo forme náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorého výška závisela od úvahy súdu, čo do právneho základu plný úspech a v zmysle zásady úspechu im vo vzťahu k žalovanému patrí plná náhrada trov konania počítaných z výšky prisúdenej sumy.
O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ust. § 262 odsek 1 C.S.P. po právoplatnosti tohto konania a rozhodne o nich súdny úradník.

62. Podľa ust. § 4 odsek 2 písmeno j) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení, žalobcovia v konaní o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktoré im boli spôsobené trestným činom, sú od poplatkov oslobodení, preto súd v tomto konaní k tejto povinnosti zaviaže žalovaného podľa ust. § 2 odsek 2 zákona č. 71/1992 Zb.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§38 odsek 2 ExP).